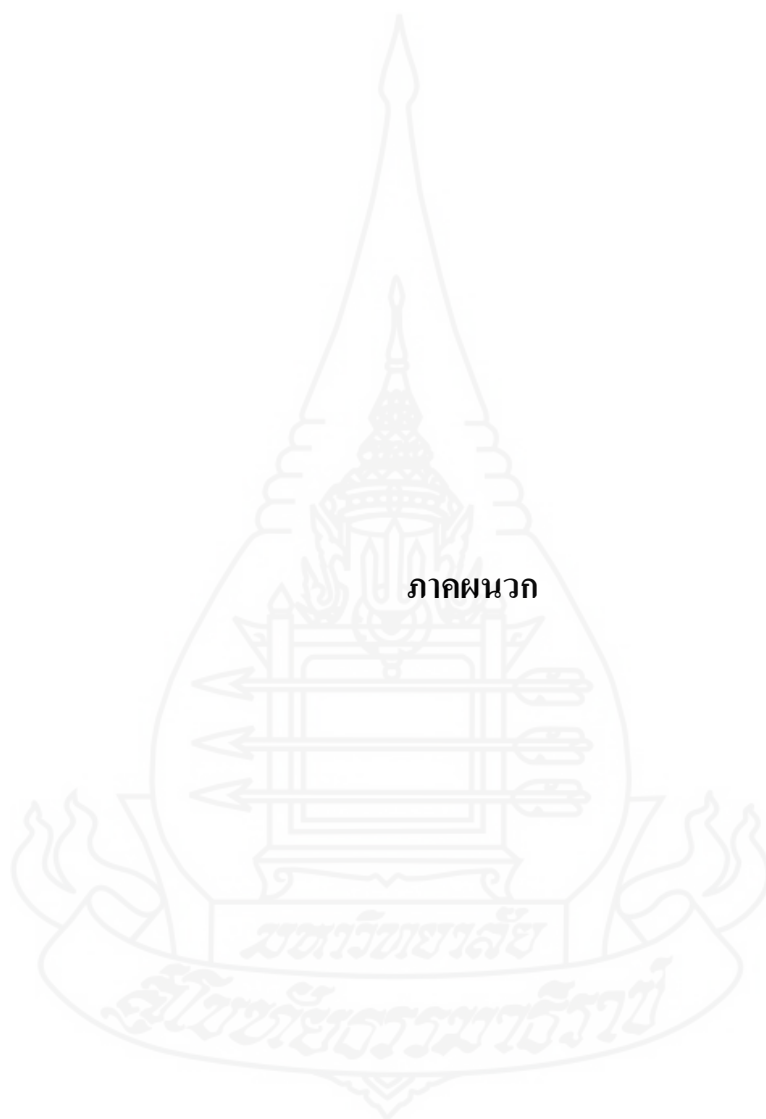

ภาคผนวก

เครื่องมือวิจัย

แบบวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV”

คำชี้แจง

เครื่องมือวิจัยชุดนี้เป็นแบบวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อตอบโจทย์การวิจัย เรื่อง “การสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประการดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV
2. เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV
3. เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการจัดรายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

แนวคำถามแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของรายการ
- ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV
- ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการ และกลยุทธ์การจัดรายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของรายการ 1. ชื่อตอน..... 2. ความยาวต่อตอน..... 3. ระยะเวลาที่ออกอากาศ..... 4. ช่วงเวลาที่ออกอากาศ..... 5. แกร์กเชิญ.....
ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการ โอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV 1. โครงสร้างของรายการ 2. แก่นเรื่องที่นำเสนอ 3. สถานที่ในการถ่ายทำ 4. ความต่อเนื่องสอดคล้องของรายการ 5. วัตถุประสงค์ของรายการ

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการ และกลยุทธ์การจัดรายการโอ้ เบบี้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

1. โครงสร้างของแต่ละตอนแบ่งออกเป็นกี่ส่วน มีอะไรบ้าง
2. การดำเนินเรื่องของผู้ดำเนินรายการ (พิธีกร)
3. สถานที่ถ่ายทำ
4. เนื้อหาของรายการ
5. วิธีการนำเสนอเป็นแบบ
 - บรรยาย
 - สาธิต
 - สัมภาษณ์
 - หรือกึ่งละคร
6. เทคนิคการผลิต
 - มุมของภาพที่ใช้ในการเล่าเรื่อง
 - ลักษณะการใช้เทคนิคในการตัดต่อและลำดับภาพ มีการตัดภาพเล่าเรื่อง, มีการต่อเนื่อง, เสียงประกอบที่ใช้
 - เทคนิคการใส่กราฟฟิก มีการใช้สี, แบบตัวอักษร, ลักษณะการจัดวาง
7. กลยุทธ์การดึงผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมทางช่องทางใด อย่างไร
8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เครื่องมือวิจัย
แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง
การวิจัยเรื่อง “การสร้างสรรครายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV”

คำชี้แจง

เครื่องมือวิจัยชุดนี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อตอบโจทย์การวิจัย เรื่อง “การสร้างสรรครายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประการดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV
2. เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV
3. เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการจัดรายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างชุดนี้เป็นแบบสัมภาษณ์โดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบแบบบรรยายตามประสบการณ์การทำงานจริง ผู้วิจัยจะนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ซึ่งเป็นบุคคลในการสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV ประกอบด้วย ผู้ผลิตรายการ จำนวน 1 คน พิธีกร จำนวน 1 คน ผู้สร้างสรรค์รายการ จำนวน 2 คน ช่างภาพ จำนวน 1 คน และ ช่างตัดต่อรายการ จำนวน 1 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง

แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ผลิต

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!)
ทาง LINE TV

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

ตอนที่ 4 เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการจัดรายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ผลิต

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. หน่วยงาน.....
4. ประสบการณ์การทำงานด้านที่เกี่ยวข้อง.....
5. ตอนที่ผลิต.....

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการของรายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาแนวความคิดในการสร้างสรรค์รายการโอ้ เบเบ้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

ข้อ	คำถาม
1	แก่นหลักหรือแนวความคิดหลักของตัวรายการที่ต้องการจะสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย
2	ก่อนจะมีการผลิตตอนออกอากาศในแต่ละตอนนั้นจะต้องมีวิธีการกำหนดเนื้อหาหลักของแต่ละตอนอย่างไร
3	กลุ่มผู้ชมเป้าหมายหลักของรายการคือกลุ่มใด
4	เพราะเหตุใดถึงคิดทำรายการแนวเรียลลิตี้
5	จุดมุ่งหมายในการทำรายการเพื่อนำเสนอให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกอย่างไร
6	ที่มาของแนวคิดในแต่ละตอนที่เลือกมานำเสนอ
7	เมื่อเราได้เนื้อหาหนึ่งตอน ในหนึ่งตอนจะต้องประกอบด้วยประเด็นอะไรบ้าง
8	ในหนึ่งตอนที่ออกอากาศมีการตั้งไว้เป็นรูปแบบหรือไม่ว่า จะต้องประกอบด้วยรูปแบบอะไรบ้าง
9	ลักษณะของภาพและการตัดต่อ มีรูปแบบที่ตายตัวหรือไม่ อย่างไร
10	ปัจจัยที่คิดว่าสามารถดึงดูดใจผู้ชมรายการให้ติดตามชมรายการมีปัจจัยอะไรบ้าง
11	ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ค่านิยม ขนบธรรมเนียม สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รายการให้ถูกใจ/โดนใจผู้ชม ได้อย่างไรบ้าง
12	ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น การใช้แรงจูงใจต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รายการให้ถูกใจ/โดนใจผู้ชม ได้อย่างไรบ้าง
13	ปัจจัยด้านเทคโนโลยี สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รายการให้ถูกใจ/โดนใจผู้ชม ได้อย่างไรบ้าง
14	ปัจจัยด้านช่องทางการสื่อสาร สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รายการให้ถูกใจ/โดนใจผู้ชม ได้อย่างไรบ้าง

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการโอ้ เบบี้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอรายการ โอ้ เบบี้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

ข้อ	คำถาม
1	การหาข้อมูลของเรื่องที่จะทำนั้น เริ่มต้นจากอะไร
2	เทคนิคในการเขียนบทรายการให้มีความน่าสนใจและได้รับความนิยม
3	บริษัทมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพิธีกรอย่างไร
4	ผู้ร่วมรายการหรือแขกรับเชิญมีความจำเป็นในแต่ละตอนหรือไม่ อย่างไร
5	มีการออกแบบลักษณะภาพอย่างไรให้เหมาะสม กับรายการ
6	อุปสรรคหรือปัญหาระหว่างการถ่ายทำมีอะไรบ้าง แก้ไขอย่างไร
7	การลำดับภาพงานแต่ละตอนมีความแตกต่างกันหรือไม่
8	การลำดับภาพในหนึ่งตอนส่วนมากจะใช้ภาพในลักษณะใดที่ทำให้เกิดความน่าสนใจ
9	ลักษณะสี ตัวอักษร และการวางกราฟฟิกต่างๆมีเทคนิคอย่างไรที่ทำให้ดูกลมกลืน
10	การเลือกใช้เพลงประกอบในแต่ละตอน มีวิธีการอย่างไร
11	จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีการใช้เสียงบรรยายประกอบ ทั้งๆที่มีเสียงพิธีกรดำเนินรายการอยู่ตลอดแล้ว

ตอนที่ 4 เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการจัดรายการโอ้ เบบี้! (Oh Baby!) ทาง LINE TV

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการจัดรายการ โอ้ เบบี้! (Oh Baby!)

ทาง LINE TV

ข้อ	คำถาม
1	กลยุทธ์ในการเริ่มต้นออกแบบโครงสร้างรายการมีการคำนึงถึงปัจจัยภายในของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่อย่างไร อาทิ ความต้องการ การเรียนรู้ แรงจูงใจ
2	การออกแบบโครงสร้างรายการต้องมีความสัมพันธ์กับชนชั้น วัฒนธรรม หรือต้องมีกลุ่มอ้างอิงที่เป็นการนำเทรนด์ให้กับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่
3	เวลาของแต่ละตอนควรมีความยาวที่เท่าไร เพราะอะไร
4	ทางรายการมีหลักการเผยแพร่คลิปแต่ละตอนอย่างไร
5	เราใช้ช่องทางใดบ้างในการประชาสัมพันธ์รายการ
6	ในแต่ละตอนของรายการเรามีการโปรโมทหรือมีการดึงผู้ชมเข้ามาให้มีส่วนร่วมหรือติดตามชมได้อย่างไร
7	การใช้ช่องทาง LINE TV ในการออกอากาศนั้นแตกต่างจากช่องทางอื่นอย่างไร
8	การดึงให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมหรือการใช้ประโยชน์จากสื่อสมัยใหม่มีแนวทางอย่างไร

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านแนวโน้มนโยบายทาง LINE TV ในอนาคต
ว่าจะเป็นไปในทิศทางใด

ถอดเทปคุณสาโรจน์ คุณาเรนศ (ครั้งที่ 1) Producer รายการ

สัมภาษณ์ ณ วันที่ 16 มิถุนายน 2560

1. เริ่มต้นทำ Oh baby ได้อย่างไร

ก็ตอนแรกก็อยู่กับท้องคือครบกับบีแล้ว วันหนึ่งพี่วุฒิดียังมีตื่นมาคุยอยู่กับตอนนั้นเขายังไม่ได้บอกใครบอกข้างในก่อนก่อนที่จะแถลงข่าวว่าท้องแล้ว ทางทีมงานก็เลยคุยกันว่าเราน่าจะทำอะไรที่แบบ เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะว่านี่เป็นกระแสเลยทันที พอประกาศปุ๊บรู้เลยว่าคนต้องมีการแสดงต่อต้านทันทีแน่นอนเพราะยังไม่ได้แต่งงานกัน สองคือก็เป็นคนพูดตรงๆ และตอนนั้นบีกำลังตั้งอยู่ในจังหวะที่กำลังรับละคร จริงๆมันก็เป็นเรื่องแปลกใจกับทั้งครอบครัวนั่นล่ะ แต่ว่าทั้งๆที่คนในครอบครัวจริงๆ ไม่ได้ตกใจกันเลย แต่เขารู้ว่าอาจจะเกิดกระแสสังคมแน่นอน ก็เลยโอเคทำรายการนี้ดีกว่า คือก็มีข่าวมาเรื่อยๆว่าแบบต้องท้องโดกเดือนในงานแต่งงานอะไรอย่างนี้ ซึ่งก็กับกับไม่ซีเรียสเลย ไม่แคร์ใครได้ทั้งสิ้น ก็เดินหน้าต่อ เหมือนกับว่าดีแล้วที่มันเป็นกระแส มันจะได้ทำให้คนรู้ว่า ถึงฉันจะท้องก่อน ถึงพ่อแม่จะวัยรุ่นแต่ฉันก็สามารถเลี้ยงลูกให้ดีได้ มันก็เลยเกิดเป็นรายการนี้ขึ้นมาว่า มันคือพ่อแม่มือใหม่วัยรุ่น ที่อยากจะทำให้คนเห็นว่าอะไรที่เขามาว่าฉันว่าฉันเลี้ยงลูกไม่ได้หรอกฉันจะทำให้ดู แล้วก็ผลพลอยได้ก็ตามมามันทำให้เห็นได้ว่าแบบจริงๆแล้ว ก็กับกับมีครอบครัวใหญ่มากที่ซัพพอร์ตกับกับหมดซึ่งบางที่เราไม่รู้ คนดูทั่วไปไม่รู้ เพราะเห็นส่วนใหญ่นางไปคนเดียว ซึ่งจริงๆแล้วครอบครัวนางค่อนข้างมั่นคง ใหญ่มาก มีญาติพี่น้องเต็มไปหมด ซึ่งอันนี้เราว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายการมีเสน่ห์และคนรู้สึกได้ว่าไม่เคยคิดเลยว่าแบบกับกับกล้าขนาดนี้หรือเป็นคนปากหมาหน่อยๆ แต่ครอบครัวแน่นแฟ้นไม่ใช่เด็กใจแตก พอเป็นแบบนี้คนก็แปลกใจ พอมีบีที่อายุน้อยหัวก๊ีบ มันก็จะมีเรื่องต่างๆเข้ามาอีกทำให้รู้สึกว่าการนี้มันน่าดู เพราะไม่ใช่ครอบครัวปกติ

2. แล้วรู้ได้อย่างไรว่าแบบจะถูกทำมาทาง Line

มันถูกขายมาก่อนแล้ว มันวางโครงเรื่องไว้แล้ว เพราะว่าเขาซื้อไว้ก่อนแล้ว เพราะกระแสมันดังมากไม่มีใครไม่พูดถึงเรื่องกับกับกับบี แล้วพอไลน์เขาเห็นว่าเราจะทำเขาก็เลยเอาเลย โดยที่เขายังไม่เห็นอะไรทั้งสิ้นเลย

3. ทำไมเราเลือกไปจับ Line ทั้งที่แพลนลูปของเรายังมีอยู่

ตอนนั้นไลน์เขาให้ดั่งค์ เขามีเป็น Exclusive Content Project ก็คือว่า ไลน์ปีหนึ่งเขาจะมีบที่ไว้ทำของที่เป็นเฉพาะเขาเอง เพราะว่าเขาอยากให้คนโหลดมาดูเยอะๆ เพราะส่วนใหญ่รายการ

ทั้งหมด 70 -80 เปอร์เซ็นจะเป็นรายการรีรันจาก GMM GTH ซึ่งคนคนก็อยากไปลงไลน์เพราะไลน์เป็น Target เด็กวัยรุ่น เอาจริงๆ เด็กตอนนี้ไม่ดูทีวี เพราะว่าไลน์มีฐานของฮอโม่น มีฐานของโคอิริคิซึ ซึ่งเป็นเด็กรุ่นใหม่ ฐานเขาชัดเจนมาก ซึ่งจริงๆ ไลน์เขาทุ่มเงินไปซื้อคอนเท้นรีรันเยอะ หรือ Exclusive Rerun พอจบช่องปุ๊บมาลงไลน์ก่อน และแบ่งส่วนแบ่งให้กับค่ายหนังค่ายเจ้าของไป เขาก็มีงบส่วนหนึ่งในการทำรายการที่ผลิตเอง ที่ดูได้เฉพาะของเขาเอง ข้อดีก็คือฐานแฟนคลับเด็กข้อเสียก็คือดูต่างประเทศไม่ได้ แต่ไลน์เขาไม่แคร์ เพราะว่าแฟนคลับเขาส่วนใหญ่คืออยู่ในประเทศ รายการเขาก็มีงบนี้ขึ้นมาทำให้ไปทำ แต่รายการวไรตี้ก็เป็นเรื่องเสี่ยงมาก เพราะว่าเคยทำรายการก่อนหน้านี้ชื่อ วู้ดดี อันเซ็นเซอร์ (Woody Uncensored) แล้วปิดไปเพราะว่ามันไม่เวิร์กมันลงทุนเยอะ แล้วอีกอย่างกลุ่มเป้าหมายของฟู้ดดีโตเกินไปหน่อย ก็มีความเสี่ยงน้อยเพราะไลน์จะไม่ลงกับรายการวไรตี้มาก เพราะส่วนใหญ่จะเป็นซีรีส์ ละคร ก็ถือว่าเขาก็กลัวเสี่ยงกับเราเหมือนกัน พอเสร็จปุ๊บตอนแรกออกมา คนก็ยังไม่คุ้นกับความเป็นเรียลลิตี้ แต่ว่าเอาจริงๆ ต้องบอกว่าความเป็นเรียลลิตี้สไตล์แบบนี้ จริงๆ มันก็สไตล์เมืองนอกแล้ว วู้ดดีเวิลด์ทำมาก่อนแล้ว จริงๆ ใช้สไตล์เนี้ยมาตั้งแต่อยู่ในรายการทีวีแล้ว ถ้ากลับไปดูหลายๆ ตอนที่ฟู้ดดีพาไปเที่ยว หรือพาไปเจอใคร อันนี้คือฟู้ดดีทอล์ก แต่แค่เปลี่ยนคาแร็กเตอร์ มันมีหลายเทปที่รายการฟู้ดดีเป็นแบบนี้ เพราะว่าเรารู้ว่ามันเข้าใจง่าย มันคือเหตุการณ์จริงที่มาเล่าขยายความ แต่แค่ตอนนี้มันดันเป็นเรื่องจริงหมดเป็นเรียลลิตี้ที่ บางอย่างเราไม่ได้คุม ไม่ได้เขียนสคริปมันเป็นรีแอคชั่นที่วางทางไว้เฉยๆ ที่มันเกิดขึ้นเอง

4. คือตอนนี้เรากำลังมองว่ารายการมีทั้งความเป็นวไรตี้ และเรียลลิตี้ ผู้ผลิตคิดอย่างไร

ใช่ เพราะว่ามันเป็นเรียลลิตี้ทอล์กโชว์ แต่ทอล์กโชว์ในความเป็นชีวิตนะ อย่างบางตอนเช่น baby shower มันมีความเป็นทอล์กโชว์มาก เพราะว่ามันมีการมาเล่าเรื่องกัน ความประทับใจคนนั้นคนนี้เป็นอย่างไร แต่จริงๆ งาน baby shower ก็จะเป็นแบบนั้นไง เพื่อนเอาของมาให้ เล่นเกม มันมีความเป็นทอล์กโชว์แต่อยู่ในสถานการณ์จริงๆ ที่เกิดขึ้น แต่เวลาไปแข่งเข้าที่กับเพื่อที่จะมีความเป็นทอล์กโชว์หน่อยๆ ผสมอยู่ ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์มาก แต่เราต้องรู้ว่าในตอนตอนนั้นจะมีประเด็นอะไรที่เราจะหยิบขึ้นมาพูดถึง อย่างเช่นจะมีตอนหนึ่งที่เกี่ยวกับป๊อปปี้เที่ยว ให้น้องอยู่บ้าน ปรากฏว่าอย่างนี้เราไม่รู้เลยว่าตอนก่อนจะท้องเลิกกันแล้วนะ ก็จะมีอะไรแบบเนี้ยที่หลุดขึ้นมา ในเส้นทางบางคนนึกว่าคลอดแล้วก็จบใช่ปะ ไม่คิดว่าจะเป็นเป่าเป่าได้แบบทุกวันนี้ เพราะตอนคลอดคือพื้คมาก แกล้งคลิบลิบนาทที่ไม่ได้ทำอะไรเลย แต่เอาคลิบมาต่อๆ กันก็คือแบบเป็นล้านคนดู เพราะคนไม่เคยเห็น เพราะคนไม่เคยเห็นคาราเคลอดลูก ขนาดเราไม่ได้ถ่ายแบบจะๆ นะแต่เราว่าเป็นฟีลลิ่งล้านๆ มีเซ็คบางตอน แต่เหตุการณ์นั้นไม่ได้เซ็ค เราต้องไปรอทั้งวันแต่เช้า ไม่รู้จะคลอดกี่โมงรอถึงสองทุ่มพอได้ฟุ่ตปุ๊บก็กับมาตัดทันทีและออนทันที

5. คลิปอื่นๆส่วนใหญ่มีเวลาตัดสั้นขนาดนั้นไม

ไม่ครับ คลิปอื่นๆส่วนใหญ่จะมีตามไลน์ในการถ่ายทำ เฉพาะตอนคลออดเท่านั้นที่รีบปูบับ

6. จุดมุ่งหมายหรือแนวคิดที่เราต้องการสื่อสารออกไป

คือ ครอบครัวไม่มีแบบแผน เราไม่อยากจะให้คนไทยหรือคนดูคิดว่า พ่อแม่ ต้องแบบนี้ ครอบครัวต้องเป็นแบบนี้คือเดี๋ยวนี้ไม่ใช่ คืออย่างที่บอกว่าคนจะมองกับกับว่าแรงแต่เขามีความเป็นแม่เนะ อย่างเช่นในซีซั่นสองเนี่ย มันจะมีวิธีการที่เขาสอนลูก คือบางคนอาจจะคิดว่าเอาลูกมาหากินหรือเปล่า เป่าเป่าโดนตาใจหรือเปล่า จริงๆไม่เลย เพราะกับจะรู้ว่ากับเป็นคนเก่งมาก กับรู้ว่าการที่จะอยู่ตรงนี้แล้วให้อยู่ไปเรื่อยๆให้คนรักอะ คนเกลียดก็เกลียดไม่สนใจ แต่จะทำยังไงให้คนที่รักเรารักเราจริงๆ แล้วเขาก็สอนลูกอย่างนั้น ขนาดลูกเขายังไม่รู้เรื่องแต่เขาก็มีวิธีการสอน

7. อย่างที่บอกว่าเรื่องที่เราต้องการสื่อสารคือครอบครัว แต่กลุ่มเป้าหมายของไลน์คือเด็กวัยรุ่น แล้วกลุ่มเป้าหมายจริงๆของเราเรามองอย่างไร

มันคือเด็กที่ฉันยังเห็นพ่อแม่ฉันอยู่ ฉันยังอยู่กับพ่อแม่ คือเด็กที่ทำไมคนที่ท้องก่อนแต่ง ทำไมที่ครอบครัวเขายังรักกันอยู่เลย นุกออกปะ เราอยากให้คนเห็นมุมมองนี้บ้าง ว่าถ้าเกิดลูกเธอท้องก่อนแต่ง สิ่งที่ครอบครัวควรจะทำคือ support ไม่ใช่โทษลูก มันเหมือนภาพสะท้อนที่อยากให้เขาดูแล้วเป็นภาพสะท้อนมองกลับที่ครอบครัวเขา แล้วเขาก็จะเห็นว่า ครอบครัวที่เข้าใจกันเป็นอย่างไร ครอบครัวที่ support กันเป็นอย่างไร อยากท้องโหยใส่ชุดแต่งงานก็ทำก็แต่ง ไม่เห็นเป็นไรเลย ทุกคนแฮปปี้เพื่อนฝูงก็ support คืออยากให้เห็นความรู้สึกแบบนี้อะว่าแบบ เรื่องแบบนี้มันไม่ได้ภาพเก่าแบบเป็นดราม่า เป็นละครชีวิตแบบน้ำเน่า จริงๆมันคือ พอจริงว่าอยากให้ลบภาพความเป็นครอบครัวไทยออกไปทั้งหมดว่าผู้ชายตั้งเป็นแบบนี้ ผู้หญิงต้องเป็นแบบนี้ ครอบครัวต้องเป็นแบบนี้ แบบนี้ได้ แบบนี้ไม่ได้ จริงๆแล้วแต่ละครอบครัวเขามีวิธีการเลี้ยงลูกของเขาเอง มันคือวิธีการเลี้ยงลูกตั้งแต่แม่กับ จนมาถึงกับ และไปถึงลูก เราว่าอันนี้ทุกอายุเข้าใจหมด

8. อย่างที่รู้เนอะเวลาที่เรานำเสนออะไรที่ขัดต่อวิถีชีวิต หรือความเชื่อแบบคนไทยจะโดนด่า

อย่างง่ายๆตอนแรกๆที่เป็นประเด็น ไปถามหมอว่าแบบตอนท้องมีเช็กซ์ได้ไม เอาจริงๆคนอื่นก็ถามแต่ไม่เคยมีใครถามออกอากาศ และหมอบเป็นผู้หญิงด้วยมันเลย soft ใจ นึกออกปะแล้วหมอเขาตอบเพราะมันเป็นเรื่องที่คุณถาม แต่คนแบบจ๊กจ๊อะ เราใช้คำกันว่า ถ้าตอนไหนที่ดูแล้วจ๊กจ๊อะ แสดงว่าตอนนั้นประสบความสำเร็จ เพราะว่ามันเข้าไปกระแทกใจคนจริงๆ มันคือสิ่งที่คนอยากรู้ อยากถามแต่ไม่อยากจะแสดงออก

9. แล้วทำไมเรากล้าที่จะนำเสนอในแง่มุมนี้

เราว่าตัวกับบีก็กล้า เพราะเขาก็อยากจะบอกเหมือนกันว่าเขาไม่เหมือนพ่อแม่คนอื่น ทำไมจะถามไม่ได้ แต่กระแสดังนี้ แต่เขาก็ไม่ค่อยได้สนใจ เพราะสุดท้ายแล้ว พอถึงปัจจุบัน เขารู้ว่ารายการเราทั้งสองคนนี้เป็นตัวของตัวเอง แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาคิดตามใจตัวเอง สบายตัวเองนะ เขามีคำตอบเสมอว่าสิ่งที่เขาทำไปได้อะไร มันสอนอะไร พอผลลัพธ์มันออกมาเขาเลยแฮปปี้ไปสำหรับผู้ใหญ่ที่เคยบอกว่าแรงไปเปล่า สองคนนี้ก็ทำให้เห็นว่าทุกวันนี้กลายเป็นไอคอลเด็ก เพราะว่ามันแรงก็จริงแต่มันมีคำตอบว่าทำไมถึงแรง มันเหมือนกับที่ อิกอห์น กับกับบีนั้นถือศาสนา บางทีคนก็แบบทำไมไม่ทำให้เหมือนกัน ย้ายตามกันละจะได้เป็นครอบครัว ซึ่งสองคนนี้ไม่ใช่เรียส ซึ่งความคิดนี้ก็แปลกประหลาดจากครอบครัวอื่นละ

10. แล้วเราวางไม่ว่า จะต้องเป็น 14 EP คือการทำงานเราเป็นอย่างไรบ้างคะ

ใช่ คือรู้อยู่แล้วเราวางไว้แล้ว การทำงานเราคือวางโครงไว้คร่าวๆ ข้อดีของมันคือมันมีเส้นทางที่ชัดเจน เพราะว่ามันเหมือนกับคนที่งัดข้อต้องคลอด ต้องเรียนรู้ ต้องหาหมอ ต้องเอาลูกมาตรวจสุขภาพ ลูกมีพัฒนาการแล้วจะเป็นอย่างไร

11. แล้วถ้าเราจะเรียกคอนเซ็ปหลักของมัน จะเรียกว่าอะไร

จริงๆ ซีซั่นแรกคือ การเดินทางของคนเป็นพ่อแม่มือใหม่ ตั้งแต่ท้องจนถึงคลอด แต่ว่าซีซั่นสองเป็นเรื่องของ เป้าเป้าแล้ว เพราะว่ามันต้องโตขึ้น ซีซั่นแรกมันชัดเจนมากที่คนสองคนต้องมาเจออะไรแบบนี้ แล้วเขาจะทำอย่างไรมันคือความรับผิดชอบนะในชีวิต เราว่าอีกอันที่มันโดนใจคน คือ มันคือเรื่องจริงอะที่ทุกคนจะต้องไปสู่ภาวะแบบนี้เหมือนกันที่แต่งงานมีลูก แล้วทุกคนก็จะกลับมาย้อนดูว่า ถ้าฉันอยู่ในสถานการณ์แบบนี้ ต้องทำอะไร หรือว่าถ้าฉันอยากรู้คำถามอย่างนี้ ฉันถามหมอก็ได้ บางทีแม่ฉันก็รู้แต่ฉันไม่เคยคุยกับแม่ฉันเลย คือ มันทำให้คนดูมองกลับมาหาครอบครัวเรา ว่าแบบ บางทีบางเรื่องอย่างเช่นเรื่องตอนย้ายบ้าน บางทีพ่อแม่เราก็เป็นพ่อแม่เราถือเคล็ดห้ามนู่นนี่นั่น นึกออกมะ บางทีทำให้เรามองย้อนกลับว่าพ่อแม่เราก็เป็น แต่ฉันอยากจัดบ้านสวยๆ แต่พ่อแม่ไปดูดวงมา มันคือครอบครัวจริงๆ ที่ทุกคนมีเรื่องแบบนี้หมด

12. เราย้อนกลับไปว่าตอนแรกเรารู้แล้วว่าเป็น 14 EP แล้วเราทำอย่างไรต่อ

เราวางคร่าวๆ เลว่าตอนที่ 1 เกิดอะไรขึ้นแต่ว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลาอยู่แล้ว อย่างเราวางที่เป็นจุดเด่นแค่ ว่า ตอนนี้อย่างงาน เราก็จะรู้แล้วว่ามันก็แต่งงานแต่เราจะไม่รู้ว่าจะมาไม่ทันอันนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นเอง ตอนที่ 2 เรื่องเช็กซ์เราวางไว้แล้วว่าต้องคุยเรื่องนี้ เราก็จะประหมัดกันแต่เราจะบอกไม่หมด คือเราจะไม่บอกว่าจะถามตอนไหน เราจะบอกแค่คนเดียว สมมติ

ว่าเราอยากให้เกิดขึ้นกับใคร เช่นเราบอกเกี่ยวกับถามอันนี้นะ แต่เราจะไม่บอกนี่แล้วเราจะดู
 เงินของปี

13. อยากตัวพิธีกร คุณก็กับเรามองเห็นอะไรในตัวเขาว่าเขาจะสามารถเล่าเรื่องทั้งหมด ออกมาได้

เขามีความเป็นพิธีกร เขามีความเป็นนักแสดง เขาเล่นได้จริง เองง่ายๆ ตอนที่ 4 ตอนที่หมอ
 ดูมาบ้านจริงๆมีแค่ที่รู้คือกับกับคนอื่นไม่รู้ทุกอย่างเกิดขึ้นเอง แล้วแบบแม่จะร้องไห้คือแม่จะ
 ร้องไห้จริงๆ สิ่งที่เกิดขึ้นคือกับหลอกแม่ก็จริงนะ แต่กับตกใจไม่คิดว่าแบบแม่จะจริงขนาดนี้ แล้วรู้
 แล้วว่าแม่รักเราขนาดไหน ซึ่งตอนนั้นก็โดนค่าเหมือนกันว่าแกล้งแม่ทำไม ซึ่งสุดท้ายแล้วมันมีการ
 ตบกับว่า ถ้าไม่แกล้งก็ไม่ว่าผู้ใหญ่เขาหวังดีกับเราขนาดไหน ทุกตอนมีการตบกลับหมด เราว่ามัน
 ทำให้ครอบครัวรักกันมากขึ้น หมายถึงตัวนักแสดงด้วยนะ เขาเห็นอะไรที่เขาไม่เคยเห็น แล้วอย่าง
 บางทีที่สองคนเขาก็ยังทะเลาะกันเหมือนเดิมนะ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งว่าทำไมสองคนนี้พุดคุยกัน
 แล้วก็คือจริงๆเขาพุดกันเพราะว่าเขารักกันเหมือนเพื่อนกัน ดังนั้น นี่คือการรักษาความสัมพันธ์ของ
 เขา เขาชอบกันแบบนั้นพอเขาแต่งงานกันก็เป็นแบบนั้น เองง่ายๆคือภูมิของคือภาษาของคน
 สองคนเรียกแทนกันแบบไม่ได้คิดอะไร ไม่ได้คิดว่ามันแรง แต่คนอื่นรู้สึกว่ามันแรงใจ แล้วทุกอย่าง
 ก็มีคนตอบหมด

14. อะไรที่บอกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้รายการเราดัง

ก็คือความประหลาดของครอบครัวนี้ คือวิธีของเขา คือวิธีคิดที่แตกต่าง แล้วก็อีกอย่างที่เป็น
 ออกมาพูดว่าอย่าเรียกลูกผมว่ามัน คือต้องเข้าใจด้วยว่านี่พูดภาษาไทยไม่รู้เรื่องบางทีบางคำต้อง
 อธิบายให้เข้าใจ

15. ถ้าสมมติอย่างตอนแรกเริ่ม อย่างเช่นการทำงานตลอดนี้เราทำยังไง

คือเราไม่รู้ตอนแรกคือเราวางแผนตอนตลอดคือ ep 5 แล้วไม่ตลอดแล้วออกไปอีก เราก็ต้อง
 สลับ เราปล่อยคลิปออนไลน์ทีวี 2 อาทิตย์ครั้ง แล้วรอก็รอทุกวันว่าเมื่อไหร่จะตลอด เสร็จปุ๊บยังไม่
 ตลอด เล่าอย่างไรดี เราก็เลยเล่าเรื่องราวเตรียมตัวอย่างไร แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ากันไป อันนี้คือเรื่อง
 ที่ต้องเซตเอาดราม่าเข้ามา เพื่อทำให้คนอยากดูว่าแล้วยังไง แล้วทำอะไรต่อ เพื่อได้รอดูตอนตลอด
 คือถ้ารอแล้วแบบไม่มาสักทีคนจะเบื่อ เราเลยเลือกดราม่าเข้ามาใส่

16. ทำไมถึงคิดว่าการเลือกนำเสนอโดยดราม่าจะทำให้จุดสนใจคนมาดูต่อได้

ตอนนั้นจริงๆไม่รู้ แต่รู้แล้วว่าต้องเป็นดราม่าที่คนเข้าใจได้ เช่น เรื่องคนท้องเอาแต่ใจตนเอง
 เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ แต่จะเป็นวิธีการไหนที่ทำให้เรารู้สึกว่ามันเป็นกับป็นะ ก็บี๊ก็โมโหที่ต้องไปหา

ของให้ก๊ีบทั้งที่ยังไม่ได้กินข้าว อันนี้ก็เป็นเรื่องราวจริงที่เกิดขึ้นที่เราไม่รู้มาก่อน เรื่องหนึ่งถ่ายประมาณ 3 วัน เราก็จะวางคร่าวๆว่าแต่ละวันจะทำอะไร จะไปกินข้าวที่ไหน แล้วก็ให้บีไปซื้อทุเรียนให้ก๊ีบแต่เราก็ไม่รู้ว่าจะมีทุเรียนจะมีไม่มี มะม่วงจะมีไม่มี มันก็เป็นสิ่งที่เซ่ๆนิดหนึ่งคือคิดว่ามันน่าจะหายาก แต่ที่เราไม่รู้ว่าจะมีไม่มีนี่ละ มันก็จะเกิดขึ้นต่างๆตามมา

17. ปกติทุกตอนนี้เรามีแพลตเทิร์นไว้มั้ยคะว่าจะต้องนำเสนอแบบไหน

มีๆ ก็คือปู้ด้วยปัญหา หนทางแก้ไข แล้วตอนท้ายคือเราได้อะไรจากสิ่งนั้น

18. ส่วนใหญ่ตอนหนึ่งจะอยู่ที่ประมาณกี่นาทีคะ

20 นาที เล่าแบบรวดเร็วไม่ยืดเยื้อ

19. แล้วเรามีวางแบบสัดส่วนของการเล่าไหม

ตอนถ่ายเราจะเก็บมาไว้ตามเส้นเรื่องเยอะๆมาก่อน แล้วไปดูตอนตัดอีกที

20. เรามีกิมมิกหรือวิธีการนำเสนอแบบไหนไม่ที่แบบพอคณดูเขาจะรู้ทันทีว่านี่ละ oh baby

ไม่มี แต่เราว่ามันมีคาแรกเตอร์มากกว่าเราว่ามันคือความเป็นก๊ีบบี อย่างที่บอกละว่ากิมมิกคือความจ๊กจี้ คือ สามิภรรยาพูดก๊ีบคนก็จ๊กจี้ละ สามิภรรยาท้องอยู่พูดเรื่องเซ่ๆคนก็จ๊กจี้ละ ไปหลอกแม่คนก็จ๊กจี้ละ ความจ๊กจี้นี่ละคือความกล้าที่ครอบครัวนี้จะกล้าทำแล้วอันนี้ยังบอกไม่ได้เลยว่าอะไรคือกิมมิกเพราะเซ่ๆต่อไปเดี๋ยวก็เปลี่ยนเพราะมันไปที่เปาเปาแล้ว พอมีลูกแล้ว มันก็แบบจะมีเรื่องราวว่าแบบใครจะทำอะไรให้ลูก รับผิชอบลูกเรื่องอะไรได้บ้าง อย่างที่คราวที่แล้วก็มีตอนที่แบบบีต้องทำงานเยอะๆ เพื่อจะได้สร้างครอบครัว เราจะคุยข้อมูลก่อนมาวาง 14 ep ด้วยความจ๊กจี้และความประหลาดของครอบครัวนี้มันทำให้คนอยากดู อยากฟัง ว่าทำไมครอบครัวนี้เป็นแบบนี้ เพราะตอนนี้ลูกดาราหลายคนก็มาทำแบบนี้ แล้วก็ของก๊ีบกับก๊ีบบีถือเป็นการครอบครัวแรกที่มาทำแบบนี้ แต่ความฉลาดของก๊ีบก็คือ ตั้งแต่ตอนที่น้องยังทำหน้าที่ไม่ได้ ถ้าสังเกตว่านางจะลงรูปและคิดแคปชั่นให้อันนี้คือความฉลาดของก๊ีบที่คิดแคปชั่นให้ ที่ให้ลูกตัวเองมีคาแรกเตอร์บางอย่างออกมา จับลูกตัวเองแต่งตัวบางวันเป็นผี เป็นเกาหลี เพื่อจะให้น้องมีคาแรกเตอร์

21. ทีมมีกี่คนคะ

ก๊ีบกับ บี ถือเป็นหลักเพราะทุกอย่างมันเกิดขึ้นจากการวางแผนชีวิตของเขา เราแค่เป็นคนวางแผนและกำหนดโครงเรื่อง ทีมงานจะเป็นคนขาย กำหนดโครงเรื่อง producer ลูกค้า เชื่อมให้ติดระหว่างลูกค้ากับก๊ีบบี แล้วดูว่าตอนนี้จะมีอะไรพิเศษได้บ้าง ทีมมีครีเอทีฟ 2 คน คุนอาร์ค กับอีกคน ตัดต่อ 1 คน ช่างภาพ 2 คน เสียง 1 คน

22. แล้วระหว่างที่เราถ่ายทำเราเจออุปสรรคปัญหาอะไรบ้าง

ก็คือบางอย่างไม่แพลนไม่ได้ เรื่องเวลา บางอย่างไม่รู้จะเกิดขึ้นตอนไหนก็ต้องรอหลายครั้ง ที่รอนานแล้วก็ต้องรอ เพราะอยากได้ความจริง มันไม่เหมือนถ่ายละครที่นัดปุบมาปับถ่ายปุบได้ ของเรามันต้องรอ คือบางทีเสียเวลาทั้งวันแต่ได้มานิดนึง แต่ที่ได้มาก็คือความจริง ก็ยอม

23. สักส่วนว่าแบบเชตกีเปอร์ หรือจริงกีเปอร์

Set 40 เปอร์เซ็น แต่ที่บอกว่าเชตไม่ได้เชตว่าคุณต้องพูดแบบนี้เชตเรื่องเส้นทาง สมมติว่า ในหนึ่งตอนเส้นทางคือ ABC เราเชตแค่ A B C แต่การไปถึงไม่ได้เชตมันจะสะเปะสะปะไป แต่สุดท้ายต้องจบให้ได้ว่าถึงชีแล้วเป็นอย่างไร อย่างเช่นตอนรัศมีแข เราวางโทนให้ตลก เพราะเราคิดว่าแม่ก๊อปปี้จะรู้ว่าเขาคือนักแสดง แต่แม่ไม่รู้ ปรากฏตอนท้ายไม่ตลก ทีมงานจะรู้ว่าถ้าแบบถ้าตอนไหนมีอะไรเกิดขึ้นที่แบบเราคลุมไม่ได้ทีมงานจะเก็บเลย แล้วรู้กันเลยว่าตอนนั้นดั่งแน่นอน อย่างเช่นตอน สัมภาษณ์พี่เลี้ยง ตอนนั้นเราเชตให้แบบมีพี่เลี้ยงมา สถานการณ์เราเชตขึ้น แต่ไม่รู้ ก๊อปปี้รู้ แต่จะเอารีแอคชั่นนี้ แต่การเชตทุกอย่างจะเราอ้างอิงจากของจริง เพราะพวกเขาเคยคิดต่อไป เพื่อขอพี่เลี้ยงจริง

24. แล้วใครคือคนที่แบบตัดสินใจว่า 14 ตอนนี้จะคืออะไร

คือทางก๊อปปี้ ทางทีมงาน และ line tv ด้วย สามทีมจะมานั่งคุยกันจะเรียงลำดับอย่างไร หรือตอนนี้จะขอเปลี่ยนแปลง

25. ตอนแรกที่เราไปมีแต่โครงพอถ่ายเสร็จกับมาแล้วต้องทำอะไรต่อคะ

ไม่ต้องเขียนบท เอาโครงและเรียงซีนให้ช่างตัดเลย ช่างตัดจะมาเรียงซีนเช่น มีซีนในห้องนอน มีซีนไปหาหมอ เขาจะทำหน้าที่ตัดเรียงเป็นก้อนไว้ก่อน แล้วค่อยมาดูว่ามีช่องโหว่ อะไรบ้าง ที่นี้ก็จะเอาที่นั่งคุยกัน Voxpop มาใส่เข้าไปอธิบายแต่ละอันว่าเกิดอะไรขึ้น แล้วดูภาพรวมว่าแบบเน้นตรงไหน แล้วค่อยๆเอาส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกก่อน แล้วเราก็มารู้ว่าเหตุการณ์มันเกิดขึ้นตามที่เราวางแพลนคร่าวๆไว้ไหม คราวนี้เราก็จัดวางให้ดูเข้าใจง่าย เพราะว่าบางทีบางข้อถามมันดูไม่เข้าใจ เพราะว่าบางทีเราเข้าใจไม่ได้ เราก็แก้ปัญหาโดยให้เห็นสถานการณ์คร่าวๆ และถ้าเสียงไม่ชัดเราขึ้นซับ แล้วก็ถ้าดูไม่เข้าใจเราขยายความโดยการมานั่ง Voxpop เช่นแบบตอนแม่ ก๊อปปี้จะมีการขยายความว่า ก็ไม่รู้แม่จะขนาดนี้

26. ทำไมถึงเลือกวิธีการ VoXpop แทนการใส่เสียงบรรยายเหตุการณ์

เพราะว่า Voxpop มีอารมณ์ไง เวลาใส่ Voxpop เข้าไปแล้วแบบมันเหมือนกับเราเล่ามันมีอารมณ์ของคนเล่าออกมา ซึ่งบางทีถ้า Voxpop จะติดก็คือแบบต้องเล่าไปก่อนสักพักมันติด ต้อง

บอกว่าการ Voxpop ไม่ใช่การเล่าเรื่องแต่คือการขายความอารมณ์ที่มั่งคั่งในรายการนี้ เพราะบางทีสถานการณ์ที่เราเข้าไปใกล้ไม่ได้ Voxpop ที่ขายความอารมณ์มันจะมาช่วยว่าตอนนั้นเขารู้สึกอย่างไร ทุกครั้งเลย เราจะถามว่ารู้สึกอย่างไร เพราะว่าความรู้สึกของ Voxpop อะคือสิ่งที่คนอยากฟัง

27. พอตตอนที่มาถึงตัดต่อการใช้เพลงหรือขำขันเรามีเทคนิคหรือวางไว้อย่างไรไม่คะ

จริงๆมันก็คือ pop นะเป็นรายการแนวเกาหลียะ จริงๆต้นฉบับเลยเราอยากให้เป็นรายการเกาหลียะ จริงๆต้นแบบก็รายการ superman ของรายการเกาหลียะ ซึ่งตอนนี้รายการไทยซื้อทำแล้ว แต่ว่าเราก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจังหวะคนละแบบ เราารู้สึกอย่างหนึ่งว่าข้อดีของรายการเราที่อยู่ออนไลน์ มันห้ามได้ เพราะคอนเท้นท์เรานั้นห้าม เพราะสมมติเราไปอยู่ช่องทีวีเราก็จะมีรายการที่เราทำอยู่ตอนนี้ แต่ของเรารายการเรานั้นคือครอบครัวประหลาดครอบครัวหนึ่งเอาจริงๆสุดท้ายแล้วรายการนี้คือครอบครัวประหลาดครอบครัวนี้ ซึ่งต่อไปมันจะเป็นรายการครอบครัวประหลาดๆที่โตขึ้นไปเรื่อยๆ

28. พอเราบอกเราจะทำห้าม ลงออนไลน์ ห้ามแคไหนก็ได้ เราไม่กลัวโดนด่าเหรอ

ไม่กลัว เพราะว่าเราเป็นเหตุเป็นผล เราไม่ได้เอาแต่ห้าม อยากจะแรงขอแรงไว้ก่อน สุดท้ายเราต้องจบให้ได้ว่าเราห้ามเพราะอะไร ง่ายๆเลยตอนที่ว่าประเด็นที่คนออกมาด่าคือเรื่องเช็กช้อะ สุดท้ายเราก็จบด้วยว่าก็คนถามกันไม่ใช่หรือคือสิ่งที่คนอยากรู้ ให้คิดว่ามันคือความรู้ อย่าไปเสิร์ชเน็ตผิดๆถูกๆ ซึ่งถามหามอไม่ดีกว่าหรือ พอสุดท้ายแล้วเราก็จบที่ว่ามันคือความจริง สังคมไทยคือแบบเรื่องอะไรแบบนี้เป็นเรื่องที่จะไม่กล้าพูดกับพ่อแม่

29. เราคิดว่าความยากของการทำอะไรแบบนี้

ถ้าพูดถึงตอนนั้นความยากคือ เราไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเปาเปานี้คือความยาก เราไม่รู้ว่าจะเด็กจะน่ารักไหม เรารู้ว่าครอบครัวนี้น่ารัก ดังนั้นซีซั่นหนึ่งคือครอบครัว แต่มาตอนเนี่ยความยากคือเราจะทำให้เปาเปามีคาแรคเตอร์ได้อย่างไรที่ไม่ใช่เพียงแค่น่ารักแล้วก็อัดคลิปลง เขามีผลอย่างไรกับครอบครัวของเขาบ้าง ซึ่งตอนนี้คาแรคเตอร์ที่ชัดเจนมากขึ้นในซีซั่นต่อไปของเขาถือป้าเขาที่เป็นคนอัดคลิป และคนก็เริ่มมาตามป้าเยอะเพราะฉะนั้นซีซั่นนี้เราก็ต้องมานั่งที่ป้าละ แล้วก็มีเอากลูไปออกอีเว้นท์ เราก็ต้องมานั่งแล้วว่าลูกทำงานได้ขนาดไหน กีบเลื่องงานแบบไหนให้ลูก แล้วมีงานอะไรแปลกๆบ้างไม่

30. เพราะฉะนั้นความยากของมันอยู่ที่ตัวข้อมูลที่จะสร้างออกมาแต่ละตอนถูกไม่คะ

ใช่ เพราะว่ามันเป็นคือเรื่องจริง มันต้องอิงอยู่กับตัวคนจริงๆว่าจะเกิดอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นคือความไม่แน่นอนคือความยาก

31. อะไรที่เราารู้สึกว่าคือหัวใจสำคัญของรายการ

เราเน้นที่ครอบครัวหลากหลายครอบครัวนี้ มันคือเรื่องของครอบครัวนี้ ที่ไม่มีครอบครัวไหนเลียนแบบได้ เราเคยคิดเหมือนกันว่าเราจะเอารายการนี้ไปทำกับครอบครัวจริงๆเราก็ทำได้นะ เพราะเรามีพ่อแม่มาแล้วว่ามันจะต้องเริ่มจากแต่งงานท้อง คลอดลูก มีลูก แต่ว่าแต่ละครอบครัวไม่เหมือนกัน เพราะว่าเขามีคาแรกเตอร์ ตัวละครที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นเราสามารถร่างคร่าวๆได้ เพราะฉะนั้นจุดสำคัญ คือตัวละครแต่ละครอบครัวและเรื่องของครอบครัวนั้นที่เป็นเอกลักษณ์ของไอ้เบบี้ มันยากก็อปปีไม่ได้ รายการอื่นที่ทำจะไม่ลงดีเทลครอบครัว เนี่ยเราเลยรู้สึกว่านี่คือสิ่งที่เราแตกต่าง เราไม่ได้เล่าแค่พ่อแม่ลูก เราเล่าถึงป้า น้า อา เพื่อน ครอบครัว มันไม่ได้แค่นั้นอะ โลก มันมีเพื่อนฝูง มีวังคม เราเล่าครบ เราทำให้คนเห็นว่าชีวิตจริงของคนเรามันมีมิติอื่นอยู่ คนรักกันมันไม่ใช่แค่พ่อแม่ลูก ง่ายๆแค่เรื่องซักผ้า สมมติว่ามีพ่อแม่ลูก แล้วให้มาทะเลาะกันว่าทำไมต้องซักผ้าด้วย แบบนี้มันจะดูหลอกมากเพราะเรื่องจริงคือเขามีแม่บ้าน เขาทั้งสองต้องทำงานแล้วเขาจะซักเองทำไม ถ้าจริงคือมีแม่บ้าน แล้วทำไมจะมีแม่บ้านในซีนไม่ได้

32. แล้วเราไม่กลัวหรือว่าเอาคนธรรมดาอยู่ในรายการด้วยจะทำให้เรื่องไม่น่าสนใจลง

ไม่กลัวเพราะว่าอันนี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้คนรู้สึกเข้าใจ นี่คือสิ่งที่ทำให้คนรู้สึกว่าเราให้ความสำคัญกับครอบครัวจริงๆเขาไม่ได้มาเป็นตัวเด่นตลอดเวลา แต่การที่ทำให้คนเห็นเขาหรือรู้จักเขามันคือสิ่งที่ดี คือสิ่งที่ทำให้รู้สึกว่าครอบครัวมีตัวละครอื่นๆ ดังนั้นเราเล่าความจริง อันนี้คือสิ่งที่เรารู้สึกว่ารายการอื่นยังไม่กล้าเข้าไปถึงคือการทำให้คนธรรมดาามีคาแรกเตอร์ เราว่ามันจะช่วยเสริมกัน เพราะสุดท้ายแล้วถ้าเราเล่าความสัมพันธ์ระหว่างคนธรรมดากับดารากับสไตล์มันมีเหตุผล เพราะว่ามันจะทำให้คนดูรู้สึกว่าเข้าถึง จริงๆมันเป็นเรื่องใกล้ตัว เรื่องครอบครัวปกติ

33. รายการนี้น่าสนุกนะ

จริงๆรายการนี้มีความเป็นวาไรตี้ที่ไม่ต้องไปหาแขก ไม่ต้องไปยุ่งกับคนอื่น มันไม่ต้องมานั่งเปลี่ยนคอนเทนต์บ่อยๆ ซึ่งพอเวลาเป็นแบบนี้ เสน่ห์อย่างหนึ่งของเรียลลิตี้นั้นคือ เรามีเวลาที่จะเข้าไปถึงตัวละครที่เป็นที่อึดปึกของเรื่องลึกขึ้นเรื่อยๆ

ถอดเทปถอดเทปคุณธนาโรจน์ คุณธนาเนศ (ครั้งที่ 2) Producer รายการ

สัมภาษณ์ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2560

1. การทำรายการเพื่อออนไลน์ทีวี กับออนไลน์ทีวีต่างกันไหม

ต่างกัน คำหยาบ เรื่องเซนเซอร์เป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าไม่ใช่ว่าไลน์ทีวีไม่มีเซนเซอร์นะ เขาจะมีไกด์ไลน์ของเขาเช่นแบบ เขาเป็นบริษัทต่างชาติอะ ความรุนแรงที่เกี่ยวกับผู้หญิง ห้ามมี การใช้ยา

เสพติดห้ามมิ กินเหล้าได้ บุพรีเห็นได้ไม่ต้องเบลอ แต่ต้องดูว่าจะเป็นไม มันจะมีไกล่ไลน์บางๆอยู่ เรื่องศีลธรรม อะไรแบบนี้

2. นอกจากเรื่องศีลธรรมหมายถึงการผลิตหรือระบบ หรือการเล่าเรื่องต่างไม

เรื่องเวลาเราใช้เวลาแค่ 20 นาที ถ้าเป็นทีวีไม่ได้บล็อกหนึ่ง 45 นาที หรือไม่กี่ 30 เรื่องเวลาสำคัญ แล้วก็สไลด์เล่าเรื่องก็เหมือนกัน ไลน์ทีวีอะ ตอนนี่สิ่งที่เราพังกันพบเหมือนกันว่า เราใช้เทคนิคเดียวกันกับรายการทีวี หรือละคร ทีวีหรือจอใหญ่ หรือหนังไม่ได้เลย เพราะว่า คนที่เสพมือถือเขาสมาธิสั้นลง สอง เขาต้องเพ่ง เช่นเรื่องมุกกล้อง เราใช้มุกกล้องแบบขยับไปเรื่อยๆไม่ได้ เพราะว่าคนดูจะปวดตา อันนี้พังกันพบเหมือนกันจากปีที่แล้วที่ทำมาหลายๆแบบ แล้วก็ไปเจอว่า ยังไงมุกกล้องถ้าดูในมือถือกล้องต้องนิ่ง เพราะจอมันเล็กคนมันเพ่งอยู่แล้ว และต้องทำซับไตเติ้ล แม้กระทั่งว่าพูดภาษาไทย เพราะว่าคนมันจ่อเล็ก ใจ เวลาเราดูทีวีบางที่เราจะอ่านปากกัน แต่พอจ่อเล็กมันอาจปากไม่ทัน บางทีช็อตกว้างมันเล็กมากเลยไม่รู้ว่าเขาพูดว่าอะไรเขาก็จะอ่าน บางทีถ้าตั้งเกตุให้ดี รายการที่ออนไลน์ส่วนใหญ่จะมีซับไตเติ้ลหมดเลย เพื่อคนดูในมือถือ อันนี้จุกจิกหน่อยที่จะเกิดขึ้น แต่ข้อดีคือ เราไม่ค่อยซีเรียสนะ การเล่าเรื่องทางภาพของเราจะเน้น Vox pop เราเน้นการตัดหน้าแคบแล้วก็เล่าเรื่องไปอยู่แล้ว ดังนั้นเสียงกับภาพไปด้วยกันอยู่แล้ว มันไม่เหมือนละคร ที่แบบมีช็อตกว้าง และก็อีกเรื่องที่แตกต่างกันคือ การส่งเรื่องโฆษณา อย่างรายการทีวีโฆษณาจะมีหลากหลายมีในคอน มีสปอต แต่ของเราโฆษณาต้องเชื่อมเข้าไปในเรื่อง แล้วมันพูดได้ไงในซีซั่นแรกเราขายเอง ซีซั่นนี้เราจะช่วยกันขายกับไลน์ทีวี ก็คือเราได้เงินจากไลน์ด้วย จากโฆษณาด้วยแต่ต้องมาแบ่งเปอร์เซ็นต์กัน แต่ว่าซีซั่นที่แล้วมีความพลาดคือ คอนนัมแอนมัมที่โฆษณา มันไม่สมดุลและมันถูกหยัดให้พูด มันคือข้อความจากลูกค้า อันนี้เป็นอย่างหนึ่งที่เราไม่โอเคกับลูกค้า เพราะเขาคิดว่า พอเขาไม่โดนเซนเซอร์แล้วเขาจะพูดอะไรก็ได้ แล้วลูกค้าจะเห็นว่าออนไลน์คือสื่อที่ถูกแต่จริงๆมันไม่ถูกเลย ตอนนี่ไม่ถูกแล้วเพราะทุกคนลงมาเล่นออนไลน์หมด คือแบบเวลาห้า นาทีที่ต้องพูดถึงสินค้า มันดูทำให้เรื่องครี๊ปปไปเลย แล้วคนก็ด่า แล้วคราวนี้ลูกค้าจะเห็นเอง ลูกค้าจะเจอแบบนี้บ่อยครั้งที่เวลาไทอินสินค้า ถ้าทำไม่เนียนคนจะด่าแล้วเขาจะเสียเซลล์เอง เนี่ยคือข้อดีของการทำออนไลน์ที่มีการขายหรือมีลูกค้าเข้ามา คือถ้าทำเนียนๆ ก็จะมีคนชมเลยว่าแก้วาครีเอทจัง คืออันเนี่ยมันคือสิ่งที่แตกต่างกันนะ เขาเรียกว่ามันมีทั้งอิสระและมันก็มีทั้งสองด้าน อีกด้านหนึ่งก็คือ ถ้าทำไม่ดีก็จะมีคนตอบกลับมาทันที หรือถ้าแบบมันเยอะเกินไปก็จะมีคนด่าทันทีว่าแบบไม่เข้าเลย

3. อย่างไลน์ทีวีที่บอกว่าระยะเวลาการของแต่ละตอนแค่ 20 นาที มันดีหรือแบบไม่ดีกว่าทีวี อย่างไร

ดิฉัน มันดีตรงที่แล้ว เอาจริงๆนะ 20 นาทีเนี่ยมันก็มีโครงสร้างต้นกลางจบเหมือนกัน แต่มันไม่แบ่งเบรก ไม่เหมือนรายการทีวีที่มี เบรกหนึ่ง เบรกสอง สามที เบรกหนึ่งเล่าไปเกิดไรขึ้น เบรกสองก็ต้องมาย้อนเบรกหนึ่งนิดหนึ่ง อันนี้เหมือนเราหนึ่งเบรกจบ ก็ไม่ยาก เราว่าดี ไม่หย่นเชื่อ ไม่วุ่นวาย ไม่ต้องมานั่งทำความเข้าใจ

4. พอเราไม่ทำความเข้าใจเราไม่กลัวคนดูจะงงหรือ หรือว่ามีกระแสอย่างไรบ้าง

อย่างที่บอกว่าเราเล่าเรื่องแบบ Voxpop อยู่แล้วเรามีการอธิบายอยู่ตลอดเวลา สอง คือไลน์ ทีวีอะเด็กดูเด็กไม่มอง ข้อดีของไลน์ทีวีคือ ฐานต่ำ อายุหน่อย เด็กไม่มอง คือถ้าผู้ใหญ่เงงเขาก็ไม่ดู แต่ รายการว่าไรดีจะต้องไม่่งสินีออกปะ คือยังไรรายการว่าไรดีห้ามง คือถ้างก็คงไม่ยอมปล่อย ออกมา คือรายการว่าไรดีมันต้องไม่มีความซับซ้อน มันไม่ต้องมีนัยยะ มันต้องเคลีย ต้องสนุก ต้องมี เรื่องราว น่ารัก

5. กลยุทธ์ในการคำนึงถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายไม่ ก่อนที่จะทำรายการ

ไม่มีเลย เราแค่เลือกว่าประเด็นนี้มันเป็นข่าว มันเลือกแล้วว่าคาเรเตอร์ของนักแสดงเรา มันใช่ แค่นั้นเอง แต่ด้วยความที่ นักแสดงเราเป็นนักแสดงวัยรุ่นคือ ไอคอลลของเด็ก ก๊ิบก๊ิบคือ ไอคอลลของผู้ใหญ่แรง บี้คือกำลังจะเป็นพระเอกฮอต มันเลยจิงหะพอดี คือมวดยสองคู่ว่างั้นหะ จิงหะมันแค่พอดี เราไม่ได้คำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายเพราะว่า รายการที่เราทำมันจะกลุ่มเป้าหมาย กว้างอยู่แล้ว เราเลยไม่เจาะว่าแบบ มันไม่เหมือนละครที่แบบให้เด็กอายุเท่านี้ถึงเท่านั้นะชม

6. อย่างตอนแรกการออกแบบโครงสร้างของเราเรามีวางกลยุทธ์ หรือว่าแบบรู้ได้ใจว่าจะทำ แบบนี้

เรารู้ตอนที่เราก่อนแรกเสร็จแล้ว เพราะตอนแรกใช้วิธีการแบบถ่ายตามๆสถานการณ์ไป ก่อน แล้วเสร็จก็ พอเราไปประมวลเห็นเหตุการณ์ทั้งหมด อย่างตอนงานแต่ง มันมีเหตุการณ์ว่าชุด ไม่มา เราเลยรู้เลยว่ามันจบแค่ชุดไม่มาไม่ได้ มันต้องเคลียมันต้องแก้ไข และตรงนั้นเลยรู้เลยว่า มัน ต้องมีปัญหาเกิดขึ้นนูนนี่นั่น ต้องให้เห็นการแก้ปัญหาในงานก่อน และสุดท้ายมันต้องเห็นการเคลีย กัน ให้มันแบบจบไม่ต้องดูแล้วมีคำถามก่อน ตอนแรกเรารู้เลยว่าต้องมีเผชิญหน้า เวลามีปัญหาหรือ เราสร้างปัญหาอะไรต้องมีเผชิญหน้า เพราะมันคือสิ่งที่คนไทยไม่ชอบ มันคือดราม่า ที่เกิดขึ้น แต่เวลาเอามาเล่า คนมักชอบดู เรื่องบางเรื่องมันเป็นอะไรเล็กๆน้อยๆๆๆที่มันจะออกมา เนี่ยสิ่ง

เราเนี่ยมันจะเกิดขึ้นในเรียลลิตี้เท่านั้น เรียลลิตี้ให้ความสำคัญกับคนรอบข้างของตัวเองละคร แล้วเราจะได้อินเรื่องแบบนี้จากคนรอบข้างเขาจริงๆ มันไม่เหมือนรายการทอล์กโชว์ที่เชิญแต่ดารามาพูดเรื่องตัวเอง พอคนรอบข้างมาพูดมันมีน้ำหนักมากกว่า มันดูจริงกว่าที่เราจะพูดฝ่ายเดียว สิ่งต่างๆ ที่มันเกิดขึ้นพอมันจริงมันจะทักซึ้งกับคนดู

7. โฆษณาในไลน์เขากำหนดไม่ว่าได้กี่ตัว

ไม่นะแล้วแต่เลย แต่ว่าส่วนใหญ่เราจะทำหนึ่งตัวหนึ่งตอน เพราะว่ามันจะมีเมน เขาจะไม่อยากให้ติดกัน แต่ว่าตอนนี้ไม่แน่ว่าจะเป็นอย่างไรละ

8. การเผยแพร่คลิปทำไมต้องเป็นวิกเว้นวิก

เพราะทางไลน์ทีวีเขามีตารางจัดไว้ว่า เขาอยากจะให้รายการแต่ละรายการมีทามมิ่งของมันจะได้ไม่ทับกัน จะได้ไม่ชนกัน เพราะว่า สมมติว่ารายการหนึ่งดังแล้วมันออกทับอีกรายการหนึ่ง ถ้าสังเกตมันจะมีคอลัมน์ ที่จะดูว่ารายการไหนขึ้นก่อน รายการไหนเป็นไฮไลต์ เพราะไม่อยากให้มันทับกัน ไม่อยากให้เป็นเหมือนทีวีที่ทับกัน แล้วก็ทามมิ่งของการดูย้อนหลัง ใช้ทามมิ่งในการดูที่นานกว่ารายการที่ออนแอร์ มันต้องแบบดูนาน เพราะบางคนไม่ได้ฉันทดูเวลานี้ บางคนก็ลืมมันเหมือนกับต้องให้เวลาคนมาดูมากขึ้นในการหาคลิปหรือว่าตามคลิป แล้วก็สิ่งสำคัญอีกอันของการวิกเว้นวิกคือ มันต้องมีทามมิ่งเขาค้นพบมาแล้วว่ามันดีกว่า ที่จะลงทับกัน ส่วนวิกเว้นเราจะปล่อยทีเซอร์ระหว่างวิกที่เว้น ก็คือ ออนแอร์ ทีเซอร์ ออนแอร์ คือช่วงสั้นก็จะคอยเตือนคนว่าจะมาแล้วนะ ส่วนเรื่องเวลาในการออนแอร์ที่แน่นอน ก็เหมือนรายการทีวี เพื่อให้คนรอ ให้คนรู้ว่ามาประจำ เพราะว่ามันมีคนรอจริงๆ นะ ถ้าลงเลขคือโดนค่าอะ ค่าในทีเซอร์อะ เคยลงเลขไปครั้งหนึ่งเทปเสร็จไม่ทัน หรือว่าไปค่าในเพจดูดี คือนี้ออกปะเมื่อก่อนเวลาละครมาซ้ำ เราจะกั๊กหน้ากั๊กตาับกรรม แต่พอเดี๋ยวนี้คือถ้ารายการมาเลขนี้โดนค่าเลย วิธีการปล่อยก็คือเราส่งให้ไลน์เป็นคนปล่อย แล้วก็ถ้าเวลาโดนค่า ไลน์เขาจะซีเรียสมาก เพราะนี่ก็ออกปะสังคมออนไลน์เวลาแบบมีอะไรเป็นกระแสโดนค่าเนี่ยมันจะจริงจัง และกระแสะจะไป

9. เรื่องของช่องทางที่ทำโปรโมทรายการมีอะไรบ้างคะ

ก็นอกจากมีตัวทีเซอร์ที่ทำให้ไลน์แล้ว ก็จะมีตัวเพสบุควุดดี มีไอจี แล้วก็มีแบนเนอร์ขึ้นให้ แล้วก็ถ้าใกล้ออนก็จะขึ้นเป็นไฮไลต์ให้ แล้วก็มีการแจก เหรียญไว้ซื้อสติ๊กเกอร์ในไลน์ให้เป็นบางตอน คอนข้างจะออแกนส์ คือไม่ต้องมีการโปรโมทแบบเสียตังค์

10. อย่างเวลาเข้าไปดูในไลน์จะเห็นตอนใหม่ขึ้นก่อนแล้วก็เรียงจากตอนเก่าไปตอนใหม่ เขามีกลยุทธ์ในการปล่อยอออร์นี้อย่างไร

เขาจะให้คนเข้าไปดูใหม่ก่อนเพราะว่ามันพึ่งมา เพื่อบูธโพสยอควิว แต่ถ้าคนดูไม่รู้เรื่องนี่ก็ออกปะก็จะตามไปดูไล่ตามดูได้เลย เริ่มตั้งแต่ต้นได้เลย อย่างไลน์เขาจะลงให้มันสามารถรันต่อได้เลย อย่างคนดูรูปมันจะแบบไล่ไปข้างหลัง ไม่ได้เรียงต้องมานั่งหาจัดเพลย์ลิสตอง ไลน์เขาจัดเพลย์ลิสต์ให้ คนดูที่แบบดูตอนนี้จบรูป รันต่อได้เลย

11. อะไรที่คิดว่าเป็นตัวดึงดูดให้คนมาชม

ก็คือตัวคอนเทนต์ล้วนๆ แล้วก็การเรกเตอร์ของผู้เดินเรื่อง ถ้ามันไม่ไซ้มันก็ไม่สนุก

12. แล้วอย่างปัจจัยในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม เรื่องของชีวิต ค่านิยม ขนบธรรมเนียม เรามีการนำตรงนี้มาปรับใช้ในรายการไหม

ก็มีบ้างนะ อย่างเรื่องการนับถือศาสนา ที่ทั้งสองคนนับถือศาสนาไม่เหมือนกัน และครอบครัวนี้ไม่มีการบังคับ คือเรารู้ว่ามันเป็นเรื่องธรรมชาติ เรารู้ว่ามันเป็นเรื่องที่ ถ้าศาสนาเป็นเรื่องที่ความเชื่อและศรัทธาของแต่ละบุคคล ซึ่งก็เป็นอย่างนั้น ซึ่งถ้าสามีภรรยาด้วยกันก็ไม่ต้องแบบมาเปลี่ยนตามกัน เราก็ควรเชื่อในแบบที่เราเชื่อ มันคือเรื่องส่วนตัว มันก็ทำให้คนมาคิดเรื่องศาสนา อย่างตอนท้องกับไม่เชื่อว่าคนท้องต้องโทรม ต้องแต่งหน้า ทำไมคนท้องจะแต่งตัวแต่งหน้า หรือใส่ส้นสูงไม่ได้ คืออย่างนี้มันต้องถูกเขย่า มันต้องถูกตั้งคำถามว่าทำไมคนท้องต้องโทรม ทำไมคนท้องใส่ส้นสูงไม่ได้ ทำไมต้องโดนค่า คือเข้าว่าเป็นห่วง แต่คือการทำงาน ต้องทำงานทุกเช้า ตัวเตี้ยก็อยากใส่ส้นสูงไหม แต่จันโดนค่าเพราะใส่ส้นสูงออกรายการ รายการมันทำให้รู้ว่ามันมีค่านิยมบางอย่างของคนไทยที่ยึดติดกับความเป็นครอบครัว ความเป็นพ่อแม่ลูก ความเป็นครอบครัวด้านอื่นๆที่เราจะบอกเขาว่ามันไม่จำเป็นต้องเป็นแบบนั้นก็ได้ มันไม่ได้ขัดกับวิถี หรือค่านิยมของไทย แต่มันเป็นทางเลือก เพราะ ครอบครัวจริงๆเขาก็เป็นแบบนี้ แต่มันไม่เคยมีใครออกมาชี้ หรือออกมาทำให้เห็นแบบนี้

13. แล้วในเรื่องของ แบบการใช้แรงงูใจ ใช้หลักจิตวิทยาเข้ามา ที่จะช่วยให้แบบงูใจให้คนดูมาชม นี่เรามีการใช้หลักแรงงูใจอย่างไรไหม

ก็ดูว่าอะไรที่เสี่ยงต่อการโดนค่าเราก็ทำ แต่ว่าต้องเข้ากับเรื่องนะ เพราะว่ามันคือการตั้งประเด็น แต่ต้องมาจากตัวละครด้วย ไม่ใช่เฟคหรือการแต่งขึ้น ไม่ใช่ว่าสักแต่จะเอาให้แรงๆ แต่อย่างที่ตั้งคำถามว่า ทำไมคนท้องไปเที่ยวไม่ได้ ทำไม แล้วถ้าคนท้องไปเที่ยว แล้วสามีไปด้วย

แม้สามีไปด้วย ทำไมจะไม่ได้ละ ก็อยู่ในจุดที่ปลอดภัยสิ แค่นั้นเอง แค่แบบนั้นเหมือนกับที่เราทำอะไรห้ามๆ ได้ อันนี้โดนค่าแน่นอน แต่ทุกอย่างมันต้องมีคำตอบให้มัน ว่าเราจะทำแบบนั้นยังง

14. แนวโน้มของรายการวไรตี้ในไลน์ทีวีในอนาคตน่าจะไปทิศทางไหน

เราว่ามันจะกว้างขึ้น และจะขึ้นไปทีวี ซึ่งทีวีไม่ได้เปิดกว้างที่จะมาให้พูดภูมิ้งใจ มันคงไม่อิสระเท่านี้ แต่ว่า รายการอื่นที่พยายามทำแบบนี้ ที่จริงมันก็มีเหมือนกัน อย่างที่บอกมันคือตัวคาแรกเตอร์และคอนเทนต์

15. แล้วคิดว่ามันจะอยู่ในแพลตฟอร์มไลน์ทีวีได้ไหม หรือว่าอนาคตของหน้าก็กลับไปอยู่ที่ทีวีเหมือนเดิม

มันอาจจะไม่ได้อยู่ในไลน์ทีวี แต่มันอาจจะไปอยู่ในยูทูปตัวเอง มันอาจจะไม่มีโครงสร้าง อาจจะมีแค่เป็นตอนๆ ไป แล้วก็จะมียุคหลายๆคนทำการแบบนี้ออกมาเรื่อยๆ เห็นไม่ว่าตอนนี้ป้าตื้อ ก็เริ่มมาทำลงเพสบุ๊คเฟสตัวเอง มันก็คือชีวิตเขาที่เขาไปเจอคารา แต่มันยังไม่มีฟอร์มชัดเจนว่าแบบเป็นรายการ แค่ตามสถานการณ์ไป

16. อย่างที่บอกว่าอนาคตจะไม่มีเป็นโครงสร้างแต่มีเป็นตอนๆ และคิดว่าจะอย่างไรต่อ

มันอาจจะเป็นตอนๆ แค่แบบเหมือนโคอาร์ชีวิตคน เหมือนพวกเน็ตไอดอล แต่แค่มันอาจจะมียูนิคมากขึ้น ต่อไปมันอาจมีคนมาเปิดเพส หรือเป็นรายการของครอบครัวอื่นๆเริ่มมาทำเป็นรายการ สิ่งหนึ่งที่จะเกิดขึ้นคือ คาร่าห้ามเซนเซอร์ตัวเอง ตอนนี้ซึ่งหนึ่งที่ก๊ิบบี้ ประสบความสำเร็จมาก คือ ก๊ิบบี้ไม่เซนเซอร์ตัวเอง เขารู้ว่าอะไรที่เป็นตัวเอง เขารู้ว่าเส้นของการเซนเซอร์ตัวเอง เขาดีขึ้นมานิดนึง เขาก่อนข้างเปิดตัวเองพอสมควร แต่มันก็มีเส้นที่แบบว่าอันนี้ไม่ได้ไม่เป็นไร เรารู้แต่แค่แบบเส้นนี้เขาดึงขึ้นมาแล้วมันดันเวก มันไปได้ไกลกว่าคนอื่นไง ถ้าคาราล้าให้เปิดห้องคอนโดเอง มีหลายรายการมากที่ไปถ่ายบ้านคารา แต่เป็นบ้านตัวอย่าง เพราะคาราไม่อยากให้เข้าไปยุ่งกับของส่วนตัวเขาหรือว่าเขาไปดูว่าบ้านเขาเป็นอย่างไร ถ้าคาราล้าที่จะให้คนเห็นชีวิตจริงๆขึ้นมาก็จะมีรายการแบบนี้เกิดขึ้นมาเยอะ แต่สิ่งหนึ่งที่เมืองไทยยังติดอยู่ คือคาราไม่เปิดเผย เพราะยังรู้สึกว้า ฉันทือคาราที่สวยงาม ฉันทือนางเอก ทั้งๆที่แบบชีวิตเขาอาจจะมีความเป็นฮีโร่ หรือมีความเป็นแรงบันดาลใจให้คนมากกว่านั้นก็ได้ อาจจะมีคาราคนหนึ่งแบบนั่งรถไฟไปทำงานทุกวัน เขาอาจจะไม่ได้เฟคแต่เขาไม่ได้เล่ามุมนี้ เพราะว่าเขาเป็นพระเอก นึกออกไหม เขจะมีในมุมพระเอกอยู่ ซึ่งถ้าเป็นเรียลลิตี้มันต้องลงรายละเอียด ตอนนี้มันยังไม่มีคาราที่เข้าไปถึงเรื่องส่วนตัวแบบนี้ หรือแค่แบบคาราบางคนยังทำงานออฟฟิศอยู่เลย

17. อย่างถูกต้องอย่างเรายังจะเลือกไลน์ทีวีแบบนี้ต่อไปอีกไหม

เราว่าเว็คนะกับกลุ่มเป้าหมายเด็ก มันทำให้รู้สึกว่แบรด์มันไม่ตาย ทำให้แบรด์มันลดอายุลง เพราะว่าถ้าสังเกตดูมันจะแบ่งชัดเจนว่ ไลน์ทีวีจะเป็นไอ้เบบี้ หรือว่อนาคตจะเป็นรายการอะไร หรือรายการที่แบบเป็นเด็ก ๆ จะเป็นอยู่ในไลน์ทีวี แต่ถ้าเป็นรายการวู้ดดี้ก็อาจจะไปอยู่ในช่องรายการวู้ดดี้ เพราะเขามีฐานคนดูอยู่แล้วที่แบบคนกลาง ๆ เลย

18. เรามองอย่างไรรกับที่ทีวีมันเป็นการสื่อสารทิศทางเดียว แต่ไลน์ทีวีถือว่เป็นการสื่อสารสองทิศทาง เราได้ใช้ช่องทางนี้อย่างไร

มันก็มีเวลามีคนมาดำ จริง ๆ ไม่สนใจว่คนชอบดูอะไร เพราะคอมเมนต์ในโซเชียลบางทีมันเชื่อถือะไรไม่ค่อยได้ เราแค่ดูแค่ว่จุดชี้วัดคือ คนจำอะไร คนสนุกกับอะไรแค่นั้นเอง เป็นแค่จุดชี้วัด เราจะไม่มีการไปถามว่เขาอยากดูอะไร แต่เราจะดูว่สิ่งที่เราทำมาแล้วอะไรเขาชอบเขาไม่ชอบ

19. แล้วการทำไอ้เบบี้มาถ่ายเรียบร้อยแล้ว เราทำอะไรยังงในฐานะครีเอทีฟ

เรามาโยงโครงสร้างมาเลือกคำที่จะยิงเข้า มาดูสถานการณ์นี้เอา voxpop นี่มาใส่โยนเข้าตัดเข้าภาพเพื่ออธิบายความรู้สึกนี้ เหมือน voxpop คือเชื่อม แล้วก็แบ่ง voxpop เป็นคำ ๆ เพื่อปะปะแยก แล้วก็เชื่อมทั้งเรื่อง

20. การใช้เสียงเพลงประกอบนี้เรามีการบีฟออกตัดต่อก่อนไหม

ก็มีนะว่แบบอยากได้ซาวนด์เอฟเฟกซ์แบบตลกนั้นละ แต่ไม่ยอกให้มันเพ้อ คือไม่ยอกได้แบบที่ใครก็ใช้ ยอกได้ซาวนด์แบบที่คนอื่นไม่ใช่ แต่จะเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ

21. แล้วเรามีการตั้งไว้ไม่ว่แบบจุดพีคของเรื่อง หรือมุกอารมณ์ของเรื่องจะอยู่ตรงไหน

ก็มีนะ เพราะบางทีมันเหี้ยนเขือกก็ตัดออกไปเลย หรือว่พูดยาวจ้งก็ตัดออกไปเลย บางทีดูจ้งหะมากกว่า 20 นาที มันรอกกราฟไม่ได้ บางทีมันต้องแบบไปเลย ทุกนาทิจะต้องมีอะไรที่แบบตลก ๆ มา ทุกนาทิจะต้องมีคำพูดเด็ด ๆ มา ที่ต้องมีทุกนาทิจะเพราะมันสั้น งั้นมันต้องแบบไม่ว่หน้าเลย อัดอย่างเดียวนะ แล้วคนดูจะสะใจมาก เพราะมันสนุกจริง ๆ แต่ว่ามันไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่ทุกตอนต้องตลก ทุกตอนต้องมีการเผชิญหน้าหรืออะไรอย่างนี้นะ มันแค่ต้องดูว่คนดูอยากดูอะไรตอนนั้น หรือตอนนั้นเป็นคอนเท้นอะไร เช่น ตอนแต่งงาน คนดูก็อยากดูความหวาน ความเหว่วัง เพื่อนฝูงคารา เราต้องติโจทย์ให้แตกว่ตอนนั้นคนดูอยากดูอะไร บางตอนคนดูอยากดูความสัมพันธ์ของเพื่อน การพูดเปิดใจกัน เราก็ให้เวลาตรงนั้นมากขึ้น

22. แล้วถ้าเกิดแบ่งว่าเรื่องของคอนเทนต์ ถ่ายภาพ หรือตัดต่อ อะไรเป็นหัวใจหลักที่จะทำให้งานออกมาน่าสนใจ

อยู่ที่คอนเทนต์ อยู่ที่ว่าหัวข้อเรื่องคืออะไร แล้วพอเข้าไปดูแล้วมันใช่หัวข้อเรื่องจริงหรือเปล่า มันสำคัญจริงหรือเปล่า เพราะถ้าเราตั้งใจท๊อปว่า ครบครันนี้แค่ไปเที่ยวกันคนดูอาจจะไม่ดู สมมติเราบอกว่า เป้าไปเที่ยวเมืองจีน คนอาจจะไม่ดู แต่ถ้าบอกว่าครบรอบ 1 ขวบเป้าเป้า มันดูแบบน่าสนใจกว่า จริงๆมันคือเม้นไอดีหลักในเวลาที่เรากำลังสร้างโครงสร้าง ว่าพอยมันอาจจะไม่ใช่ไปไหนหรือทำอะไร แต่พอยมันคือหัวเรื่องนั้นคืออะไร จะทำอะไร มันคือปัญหาอะ

23. แล้วเรามีแพลตฟอร์มการถ่ายไหม

ไม่มี เพราะมันคือเรียลลิตี้ มีแค่ ร่างสคริปต์คร่าวๆแค่นั้นเองว่าจะทำอะไรบ้าง ก็แค่ให้ถ่ายอินสเทรชไปแล้วก็เข้าเนื้อเรื่องเลย ไม่ต้องมีแบบเปิดพิธีกร ยกเว้นแต่บางทีบังคับที่ต้องให้เห็นสถานที่เขาก็จะต้องทำก่อน มีการบล็อกกิ้งก่อนถ่ายบ้างเล็กน้อย แค่ว่าบอกว่าทำอะไรตรงไหนขอให้ทำอะไรอยู่ตรงไหน แต่ส่วนใหญ่ถ้าไม่รู้ทางจริงๆ ทีมงานก็ต้องจะเดินนำ แล้วเดินตาม แล้วบางทีการถ่ายมันจะคุยกันได้ ไม่เหมือนละครที่จะต้องเจียบตลอด ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีบล็อกกิ้งแค่ว่าคร่าวๆว่าทำอะไรที่ไหน

24. พอไม่มีบล็อกกิ้งแล้วเราไม่กลัวไม่ทันหรือ

เพราะมันคือเรียลลิตี้ไง ก็เลยชั่งมัน เพราะว่าเรียลลิตี้มันเจ็กได้มันคุยได้ มันเรียล มันมีปฏิกริยาได้

25. แล้วเรื่องภาพสวยเรื่องการละเมียดถ่าย

ก็มีภาพสวยบ้างเราต้องทอนกัน คือเราต้องทำให้ภาพสวยมันปนกับภาพไม่สวยบ้าง จะสวยหมดไม่ได้ มันประคินกันไปมันเพค หรือจะลนๆหมดก็ไม่ได้ มันจะได้แค่บางจังหวะ คือเราจะรู้ว่า Ins อยากให้สวย เราก็พอจะได้แล้วว่าอันนี้เราขอสวย ขอมุมกว้างนะ อันนี้ขอใช้ช็อตโครนของงานนะ จะต้องเอามาตัดแปะ

26. การขึ้นตัวอักษรกราฟฟิกมีผลต่อความน่าสนใจไหม

จริงๆไม่อยากจะให้มีนะ มันเซย เราไม่ชอบ มันดูหลอกๆ

27. อะไรที่เรารู้สึกว่ามันที่เราไม่เคยทำ แต่ในไลน์เราทำ

คือพอทำในทีวีมันจะมีความประคิน ภาพต้องสวย แต่ในไลน์เราไม่ค่อยประคิน แต่ความไม่ประคินเนี่ยจะทำให้มันดูเด็กลง มันทำให้งานเด็กลง มันทำให้ดูเรียลขึ้น ดูจริง เด็กวันนี้เด็กไม่ค่อย

สัมภาษณ์ ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2560

ก็เกิดจากก๊อปปี้ทั้งห้อง พอก๊อปปี้ห้องเสร็จทุกคนก็รับรู้ที่โต๊ะแถลงข่าว พี่วุฒดีก็มองว่าทั้งสองคนเป็นที่รู้จักแล้วบ้านเราเรียกลีดิ้งยังไม่เยอะ โดยวิสัยทัศน์ของพี่วุฒดีที่เขาชอบทำอะไรใหม่ๆ เขาก็เลยไปคุยกับก๊อปปี้ว่าจะทำก็เกิดการทำขึ้นมา แล้วก็เราจะไปลงแซนด์บ็อกซ์ไหนดี เราก็มานั่งคุยกันว่า จะแตกตอนออกมาอย่างไรดี เมื่อก็คือก๊อปปี้ก็ต้องเล่าชีวิตของก๊อปปี้ก่อนว่ามันมีอะไรบ้างที่เราจะดึงมาเป็นตอนแต่ละตอน ซึ่ง ณ วันนั้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นมันไม่ตรงกันนะ วันนั้นที่บอกว่าแตกมา 10 ตอน เป็นเรื่องแต่งงาน เรื่องบ้าน เรื่องศาสนา สุดท้ายมันไม่เข้าล็อกขนาดนั้น ทุกอย่างมันมีความยืดหยุ่น มันคือแผนที่คร่าวๆ เหมือนเราจะมากรุงเทพฯ วันแรกจะไปวัดพระแก้ว วันที่สองจะไปจัดจักรแต่สุดท้ายมันเปลี่ยนได้หมด

สุดท้ายมันต้องคลุมกว้างๆว่า ปิศาจสาธุ กิ๊บคริสต์ แล้วเราก็มหาจุดเชื่อมโยงว่าแล้วอย่างไร กิ๊บป๊อคอนโด ก็ต้องซื้อบ้าน เราก็ต้องคิดอีกว่าเราจะเอามาเล่าอย่างไร อันนี้ข้อมูลได้มาจากที่เขาเล่ามาก่อน มาคิดว่าเราจะเล่าออกมาอย่างไร เพราะสุดท้ายเราไม่สามารถไปถ่ายเขาได้ทุกวัน เพราะทุกอย่างมันมีงบประมาณ เราก็นั่งคุยว่าจะไปถ่ายตรงไหน เหตุการณ์อะไร แล้วก็มาเพื่อจะเล่าเป็นหนึ่งตอน

มันก็มีนะ ก็จะบอกว่าเรยลดีดีจะสนุกไม่สนุกขึ้นอยู่กับคนเล่น คือคนทำกับแบบ แบบคือที่สำคัญที่สุด มันต้องเป็นคนที่แบบเข้าใจ แบบในที่นี้หมายถึงกับกับนี้ ที่สำคัญที่สุดหัวใจคือสองคนนี่ เพราะเราไม่สามารถบอกได้ว่าเดียวกับเดินจากตรงนี้ไปตรงนี้แล้วพบแบบนี้ เรากับกับไม่ได้

ขนาดนั้นเพราะสุดท้ายเราแค่เราเป็นผงฐุระสะท้อนที่แบบไปดึงเขาออกมาเฉยๆ เขาเป็นเขานั่นละ แต่เราแค่บอกว่ากับวันนี้เรามาทำอะไรเราแค่โยนไปถาม ก็บ๊ายบายแล้วออกมา สิ่งที่เขาเป็นตัวเขา

4. แล้วตอนแรกที่เราเริ่มทำเราเห็นได้อย่างไรว่าคุณกับกับจะพาเรื่องไปรอดไปสนุก

นั่นไง อย่างที่บอกสำคัญที่แบบ เราก็ไม่รู้หรอกว่าจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ที่ว่าเวลาเราที่เราอยู่ด้วยกัน เราก็จะสังเกตแล้วดู แล้วลองดูว่าได้ไม่ได้

5. วัตถุประสงค์ของ Oh baby คือเราต้องการให้คนดูได้อะไรจาก oh baby

ได้ความสนุกและทริคแทรกสาระคือท้ายๆมันจะมีแบบ ช่วงแรกๆจะมีให้มาพูดสรุปให้ฟังทั้งหมดว่าถ้าเป็นมุมมองของคนอื่น หรือว่าภาพกว้างๆจะเป็นอย่างไร จะมีการสรุปกว้างๆให้คนที่เกิดปัญหาเดียวกับฉันได้แบบรู้วิธีแก้ปัญหาว่าแบบประมาณนี้มากกว่า แต่ไม่ถึงขนาดรายการที่มีสาระ แบบดูเพลินมากกว่า

6. กลุ่มเป้าหมายเราคือใคร

ตอนแรกเราก็มองว่าแบบไม่เกิน 33 หรือ 35 ประมาณนี้ ไม่ได้คาดหวังว่าให้ผู้ใหญ่ดู

7. ทำไมตอนนั้นถึงเลือกเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ทีวี

ตอนนั้นก็ยังมีหลายช่องทางนะ แต่ว่าตอนนั้นไลน์ทีวีมาใหม่แรกๆเลย เรากำลังคิดคอนเท้นท์เข้ามา เลยอยากจะลองดู

8. เล่าการทำงานของในหนึ่งตอนหน่อยว่าทำอะไรบ้าง

เราก็เตรียมคุยกับเขาว่าวันนี้จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง คือบางทีมันจะมีการใส่แก็กเข้าไปแบบ มันเหมือนการคุยสับขาหลอก ทีมผมก็จะคุยกับบีทางหนึ่งทางกับทางหนึ่ง บางทีอย่างที่เราเห็น EP m แกล้งแม่ คือแกล้งจริงนะ แม่ไม่รู้จริงๆ เช่น มันมีตอนหนึ่งที่แบบวันเกิดกับ เราก็เลยแบบบีต้องเซอร์ไพรส์กับ ก็เลยคุยกับบีว่าสรุปเดี๋ยวทีมงานหลอกกับออกไปข้างนอกเพื่อให้บีได้เตรียมเซอร์ไพรส์ กับก็ออกไปข้างนอกแล้วแบบไม่ยอมกลับบ้าน เพื่อจะแกล้งบี เหมือนกับจะรู้

9. ความยาวตอนหนึ่งก้านาที

15 – 20 นาที เพราะว่า คือเดี๋ยวนี้ต้องเข้าใจว่า โลกมันทำให้ทุกคนสมาธิสั้นลงเราไม่สามารถเสฟอะไรยาวๆได้ เดี่ยวนี้คลิปทำอาหาร 1 นาทีเต็มเลย รายการอาหารเริ่มตายละ คนเราชอบจ้วงเข้าไปในสิ่งที่แบบหลักๆเลย แล้วถ้าเราทำช่วยมันก็ไม่สนุก

10. การเล่าโดยปกติเราต้องมีแพตเทิลใหม่

คือ ตรงนั้นมีตรงที่เราอยากจะวางกับดักให้แบบเรา ทุกๆตอน กับดักที่บอกคือ เหมือนเราจะขุดหลุมไว้แล้วแบบเขาจะตกไม่ตกหรือจะแก้กันอย่างไร คือเราอยากให้เกิดปัญหา และการแก้ปัญหาของแบบเรา

11. เราเตรียมตัวอย่างไรก่อนออกกอง

คือเราจะเตรียมกันกลางบ้านที่คุยในไลน์คุยกับเขา แล้วเวลาออกกองเราจะรู้แล้วว่าวันนี้เราจะไปไหนๆ โยนคำถามตรงนี้แค่ไหน แล้วสุดท้ายข้างหน้าคือสติที่แบบเปลี่ยนได้ตลอด เราวางไว้แล้วข้างหน้าเขาจะนำพาเราแล้วเราจะไปกับเขา ส่วนใหญ่จะออกกองอาทิตย์ละครั้ง

12. ก่อนออกกองเราต้องไปดูสถานที่หรือไปเตรียมอะไรก่อนไหม

ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่เรารู้ๆ แต่ถ้อย่างแบบการจัดวันเกิดหรือแบบสถานที่ที่ต้องวางแผนเราก็จะต้องไปดูก่อน เพราะว่าเราต้องกำหนดสถานที่ให้เรียบร้อยก่อนไป เพื่อขออนุญาตสถานที่

13. พอวันนี้รายการเราดังขนาดนี้รู้สึกอย่างไร

สังเกตว่ารายการไหนที่ดังมันจะไม่จบสักที เราเลยจะมีชีชีสอง

14. การที่ต้องทำรายการออก line tv แตกต่างจากการทำรายการทีวีไหม

แตกต่าง รายการทีวีจะลึกมากกว่านี้ ลึกคำถาม ลึกคอนเซ็ป เบรกหนึ่งมีอะไร เบรกสองสาม มีอะไรอันนี้ไม่กำหนดขนาดนั้น ตอนทำรายการสคริปต้องแน่น รีเสิร์ชต้องแน่น เราต้องลงไปดูที่จริง วางแผนให้ดี คุยกับคนที่เราจะเอาพิธีกรไปคุยว่าจะตอบได้ไหม แต่อันนี้เราแค่คุยกับแบบเรา เพราะสุดท้ายแบบเรา คือคนที่เราจะต้องไปพูด

15. อย่างที่คุณบอกว่าทำทีวีจะต้องแน่น แต่มาทำออนไลน์มันจะแบบไม่กลัวมั่ว หรือหลุดประเด็น

มันก็มีความตรงนั้นบ้าง แต่ความสนุกของมันคือการคลุ้มคลั่งๆ เพราะเราต้องการเอาตัวเขาออกมา เราก็แค่ดึงความเป็นเขาออกมาสิ ในกรอบที่เรากำหนดอยู่แล้ว

16. ในการเริ่มโครงสร้างมีการคำนึงไม่ว่ากลุ่มเป้าหมายของเราอยากดูรีเปล่า อยากดูแบบไหน

สำหรับผม เราแค่คิดว่ารายการเราจะออกมาได้อย่างไร มันควรมีคลิปวิดีโอตัวเองไม่หรือควรจะทำอย่างไรให้โดนใจ แบบคุยกันเองมากกว่า แล้วก็ทำออกไปแล้วก็ดูกระแส แล้วปรับงานไปเรื่อยๆ

17. การเผยแพร่คลิป การออกอากาศเราอย่างไร

ออกอากาศทุกวันศุกร์เที่ยงครึ่ง สุุกร์เว้นศุกร์

18. นอกจากตัวไลน์ทีวีเราใช้ช่องทางอื่นในการ PR มันไหม

เราฟีดอาร์ในเฟซทีู่้ดดีกับ ทีู่้ดดีโพสไอจี กับโพสไอจี เราจะมีรายการตื่นมาคุยด้วย โดยทุกวันพฤหัสบดีจะมารายการตื่นมาคุย เพื่อมาพูดคุยเรื่อง ohbbaby ของตัวเองว่าเกิดอะไรขึ้น เพื่อให้เกิดความอยากรู้ แล้วเราก็มีการตัดมาเวอร์ชันที่ลงไอจีส่งในกรุปไลน์แล้วให้ ทีู่้ดดีกับกับ กระเจา มีภาพนิ่งที่แคปจากฟุตออกมาเพื่อให้เขาช่วยลงภาพนิ่ง

19. อะไรที่เป็นจุดที่ทำให้คนสนใจหรือชอบตามติดไอ้เบบี้

แบบเราสนุก แบบเราธรรมชาติ แล้วแบบเราเป็นอย่างนั้นจริงๆ มันทำให้คนติดตาม คนรู้สึกได้ว่ามันจริงหรือไม่จริง เดี่ยวนี้อะไรยิ่งจริงยิ่งดี เดี่ยวนี้อะไรที่เป๊ะมากมันกลับดูไม่ธรรมชาติ มันต้องมีความแบบไม่ธรรมชาติอะ มันมียุคหนึ่งที่แบบภาพต้องสวยมาก แต่เดี๋ยวนี้คนจะมาโฟกัสที่คอนเทรน เดี่ยวนี้คลิปที่ถ่ายด้วยมือถือถ้าคนสนุกก็พร้อมดูพร้อมแชร์ ตอนนี้นักคอนเทรนเป็นหัวใจหลักแล้วนะไม่ใช่เทคโนโลยี

20. อย่างของ Ohbbaby นอกจากตัวแบบอะไรที่ทำให้คนมาตามติดเรา

อาจจะเพราะว่า EP แรกเราดี เพราะแต่งงาน ชุคเพื่อนเจ้าสาวมาไม่ทัน พอมันดันเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดและเป็นข่าวด้วย คนเลยตามดูว่าแบบมันเกิดอะไรขึ้น แล้วเขาก็หลงรักนิสัยบีบีด้วย

21. วันออกกองเราต้องทำอะไรบ้าง

ไปคลุมเส้นเรื่องให้อยู่ในแผนที่วางไว้

22. ชีซันสองคิดว่าจะต่างจากอันแรกอย่างไร

แน่ๆเลยคือบีบีจะไม่หยาบขนาดชีซันแรก เพราะเขามีลูกแล้ว

23. สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากในซีซั่นแรกว่าแบบสิ่งนี้คนดูชอบควรเก็บไว้ในซีซั่นต่อไปคืออะไร

ความน่ารักของครอบครัวนี้ เราต้องดึงตัวนั้นออกมา แล้วก็ต้องหยอดให้ดูว่า เหมือนหยอดหลุมให้ดูเพื่อขายความน่ารักออกมา ต้องดูบุคลิก ดูแบบ ดูชีวิตเขาก่อน

24. ปกติเรามีการคุยโต้ตอบกันทางอื่นอีกไม่ในการใช้ช่องทางออนไลน์

มันก็จะมั่วแต่คอมเม้นได้คลิปปในไลน์ทีวี แล้วเราก็จะไปคอยอ่านความคิดเห็น

25. เวลาออกกองใช้ช่างภาพกี่คน

2-3 คน

26. อย่างเวลาออกกอง ต้องเตรียมอุปกรณ์เสริมอะไรไปไหม

อย่างเช่น รู้ว่าวันนี้จะถ่ายที่ไหน ต้องใช้ไฟไหม ก็จะบอกให้เขาเตรียมไป

27. กระบวนการตัดสำหรับตัวครีเอทีฟเองต้องเขียนบทสมบูรณ์ไหม

ไม่ต้อง ก็ไปวางหน้าเครื่องเลยว่าเล่าแบบไหนๆ ก็ไปเอาตรงนี้ออกมา เพราะเราไปอยู่หน้ากองเราจะมีเซนแล้วว่า ตรงนี้สนุก ตรงนี้ขำ จะเอาตรงนี้อะไร คือเราจะเริ่มจากทำตัวที่เซอร์ก่อนพอตัวที่เซอร์ได้ละ ก็เปรียบเสมือนแผนที่เล็กๆแล้วก็จะนำไปสู่แผนที่ใหญ่ แล้วก็ฟังคอนเทรนว่าแบบตรงไหนเอาตรงไหนไม่เอา เราก็จะทำงานคุยกันนะกับช่างตัดบางที่ช่างตัดเขาจะใส่ไอเดียของเขามาด้วย กราฟฟิกช่างตัดก็จะทำเอง

28. ความยากของการทำไอ้เบบี้ คืออะไร

ความยากของมันสำหรับผมคือ การขอกิวกิบ บีให้ได้ตรงกัน แล้วก็เรื่องการทวงคลิปป็องหลังหรืออะไรอย่างเนี่ยที่เราควบคุมไม่ได้ การทำงานส่วนใหญ่จะผ่านนายเราก็จะมีนายเรารู้ก่อน ก่อนส่งออนแอร์

29. แล้วตอนทำอย่างทีบอกซีซั่นแรกจะค่อนข้างมีคำหยาบอะไรแบบนี้ มันขัดต่อความเป็นไทย กลัวโดนด่าไหม

ก็กลัวนะ แต่กลัวนิดเดียว กลัวแบบไม่จริงอะ เพราะมันคือเรื่องจริงอะ สุดท้ายคือเราต้องการอะไรใหม่ๆอะ

30. หัวใจสำคัญของโอบีบีที่ทำให้มีชัยชนะต่อไป

คือมันขายได้ มันมีเสน่ห์ของมันคือความสนุกเรื่องราวของชีวิตเขา เพราะว่าเป่าเป่าเริ่มจะน่ารัก คนยังตามยังอยากดู เพราะว่าพัฒนาการที่กำลังจะให้เห็น

31. Ref ของโอบีบี

มันคือรายการเกาหลี

ถอดเทปคุณโชต บุญชูสนอง (ครั้งที่ 1) ช่วงภาพ

สัมภาษณ์ ณ วันที่ 27 มิถุนายน 2560 เวลา 17.00 น.

1. มีส่วนเข้าไปช่วยในฐานะช่างภาพอย่างไร

เราวางแผนในกองถ่าย เพราะพวกเขาจะ ไม่มีความรู้ในโปรดักชั่นเลยว่าจะไรที่จะทำได้จริง ทำไม่ได้จริง เราก็รับฟังโอเคียแต่ละเทปมาว่าแบบเทปนี้จะเป็นอย่างนี้นะ แล้วก็จบเท่านั้นเอง แล้วเราก็วางแผนเรามีทีมงานจะเอาเสียงไว้ตรงไหนจะถ่ายอย่างไรดี มุมนี้ถ่ายแบบนี้ดีกว่า เมื่อตอนที่คุยเรื่องเซ็กส์ทอย มันไม่ต้องไปถ่ายแคบๆได้ ดูจะงงกันไป ก็ใช้โกโปรตั้งให้มันดูโล่งไปเลย เราก็เป็นคนวางแผน บางทีบางอันก็ไม่ได้เรียลตลอด บางวันเป็นกลางวันแล้วก็มาเป็นกลางคืน ก็ใช้แสงช่วยตรงนั้นตรงนี้อา เพื่อให้ตามมึงมันเปลี่ยน

2. สมมติการทำงานหนึ่งตอน เขาบอกมาแล้วว่าเทปนี้จะเกี่ยวกับอะไร หลังจากนั้นพ็ออันต้องทำอะไรต่อบ้าง

เขาก็จะบริฟก่อนเลยว่าวันนี้ก็จะมีมาทีนี้จะ แล้วจะทำอะไรบ้าง แก่นั่นเอง แล้วเราก็ต้องคอยถามตลอดว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น เขาจะทำอะไร จะเดินไปไหน เพราะจะให้กล้องเดินตามไปตลอดมันก็ไม่ได้ หรือเราฟังแล้วประเด็นมันเริ่มวนแล้ว เราก็จะเตือนเขา บางทีกรีเอทิฟไม่ได้คอนเซนเทรตมากกับทีมงาน เขาก็ยืนดูไปเรื่อย เราก็ต้องคอยเตือน พอเกิดเหตุการณ์ขึ้นก็เก็บให้ทัน คิดให้ทัน คิดให้เร็วกว่าสิ่งที่เกิด ต้องรู้ว่าเดี๋ยวเขาจะทำอะไร จะเดินไปตรงไหน แล้วเราก็จะถ่ายทัน แต่ถ้าเราไม่รู้เราถ่ายไปเรื่อยๆเราก็ถ่ายไม่ทัน

3. ตอนที่ออกกองต้องมีการวางแผนเรื่องอุปกรณ์หรืออะไรอย่างไบบ้าง

มีโทรมาบอกบ้างว่าวันนี้จะเกิดเหตุการณ์แบบนี้ละ ใช้ไฟใช้ของแค่นี้พอไม หรือว่าอย่างไรดี

4. ปกติใช้อุปกรณ์อะไรบ้าง

ไม่ใช่อุปกรณ์พิเศษอะไรเลย นอกจาก ไฟ กล้องสองตัว เลนส์สองสามอัน ไวเรส แค่นี้ กล้องแคนนอน เลนส์ 16-35 และ 24-105 สองเลนส์

5. ทำไมเราถึงไม่ใช่เลนส์ฟิกส์ หรือเลนส์ที่ช่วยให้หลังละลายเลย

ทำไมต้องละลาย ผมไม่เคยดูหนังแล้วจากหลังละลายเลย จริงๆแล้วมันอยู่ที่วิธีการเล่า เรื่องมากกว่าที่จะสำคัญกว่าภาพสวย คอนเทนต์ที่ดีจะผลักดันให้ผลงานออกมาดีมากกว่าที่จะเป็นงานอาร์ตที่มีแต่ภาพที่สวยงาม ภาพที่สวยงามก็คือคุณเข้าไปเสพภาพ เรื่องที่ดีคือคนทุกคนเข้าถึงได้ง่ายและ เข้าไปดูแล้วรู้เรื่องไม่จำเป็นที่ภาพจะต้องสวยก็ได้ มันอยู่ที่ว่างานนั้นต้องการอะไรมากกว่า ไฟที่เอาไปใช้ LED ธรรมดาสองแผง จริงๆใช้อะไรก็ได้ก็แค่ให้มันรู้สึกว่ามีไฟ คือ เมื่อไหร่ที่เราใช้ไฟประดิษฐ์เยอะ มันก็จะรู้ว่าไม่เรียล เมื่อไหร่ที่มีสิ่งประดิษฐ์ที่แปลกปลอมไม่ธรรมชาติ ไม่จริง ทำให้คนรู้สึกได้ว่ามันไม่จริง ทำอะไรก็ได้ให้มันถ่ายได้ เหมือนกับไม่มีใครอยู่

6. เวลาเดินตามทำไมเราถึงไม่ใช่อุปกรณ์ช่วย

ก็ปล่อยสั้นปล่อยอะไรไปเลย ก็มันควบคุมไม่ได้ และการที่มันสั้นก็ไม่ได้มีผลกระทบที่เลวร้ายอะไร มันก็เป็นธรรมชาติ

7. ในหนึ่งวันสมมติเข้ามา เราต้องจัดการอะไรบ้าง

บางทีมันเป็นประสบการณ์มากกว่า มันไม่เหมือนโฆษณาที่มันต้องเป๊ะร้อยเปอร์เซ็นต์ อันไหนไม่ดีเราก็ถ่ายหลบ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ เราไม่ได้เล่าด้วยภาพกว้างอยู่ตลอด เราเล่าด้วยภาพแคบ ภาพมีเดียม ที่มันจะให้ความรู้สึกมากกว่า มันก็เลยไม่จำเป็นที่จะต้องมีปัญหาเกี่ยวกับมุมภาพสักเท่าไร ขอให้เก็บทุกอย่างให้ทัน คิดให้เร็วกว่าเหตุการณ์ที่จะเกิดพอ ถ้าเราไม่คิดไม่ฟังใครพูดเลยเราก็จะถ่ายอยู่มุมเดียว ไปเรื่อยๆจนกว่าจะมีคนมาสะกิดบอกมันก็ช้าเกินไป

8. แล้วเรามีการบล็อกกิ้งก่อนไหม ว่าคนนี้จะออกตรงไหน เดินอย่างไร

แทบจะไม่ เรามีส่วนร่วมไปเรื่อยๆ เราฟังทุกอย่าง เราอยู่ในเหตุการณ์ เหมือนทุกอย่างเกิดขึ้นกับเรา เหมือนคนกินข้าวอยู่ เรารู้ละเดี่ยวต้องมีคนมา พอเรามองเราเห็นคนมา แล้วก็แพนกล้องไปรับ แค่นั้นเอง แล้วเรารู้ว่าเดี่ยวเขาต้องทักกัน หรือเดี่ยวอาจวิ่งมาก่อนกันก็ไปเรื่อยปกติ สมมติวิดีโอคอล ก็ต้องมีกล้องหนึ่งรับหน้า กล้องหนึ่งถ่ายวิดีโอคอล

9. เราแบ่งการทำงานสองกล้องอย่างไร

กล้องหนึ่งก็มีเดียมไปเรื่อย กล้องหนึ่งก็คอยจับจังหวะว่าเหตุการณ์นั้นเข้าที่ใคร หรือกล้องมีเดียมอาจจะแคบเข้าไปหน่อย อีกกล้องก็แคบอีกคน มันเป็นเลนส์ซูมสองอันก็แบ่งๆกันรับ หรือถ้าห่างกัน ก็ไปตามประกบคนละกล้องไปเลย ตัวแมนส์คือกล้องกว้างก็อยู่ไป อีกเหตุการณ์ก็อีกกล้องไป

10. พอมันเป็นสองกล้องเราสื่อสารกันอย่างไรว่าเราจะไม่จับภาพซ้ำกัน

เรามองกล้อง มองเลนส์ มองวิถีก่อนก็ดูออกแล้ว อีกอย่างช่วงภาพเราถ่ายงานกันมา บ่อยเราแค่มองเราก็รู้ว่าแบบจะทำอะไร

11. อย่างแต่ละตอนแต่ละซีนมีการกำหนดแพลเทิลการถ่ายที่ตายตัวไหม

ไม่มีแพลเทิล ผมก็ไม่เชื่อเรื่องแพลเทิลมาตลอด ผมว่าแพลเทิลเป็นอะไรที่น่าเบื่อ หนึ่ง สอง สาม ลี เกิดซ้ำๆ วันหนึ่งคนก็เบื่อ มีเหตุการณ์ไรเกิดก็ถ่าย ถ่ายไปตามสถานการณ์ที่ควรจะเป็นให้ดีที่สุด

12. เราไม่คิดหรือว่าการถ่ายแบบมีแพลเทิล เช่นการเดินกล้องแบบนี้เข้าหาพิธีกร หรือการทำลักษณะนี้ คือการทำให้คนจำได้ว่าเป็น oh baby

oh baby ไม่ใช่การเดินกล้อง oh baby คือก๊อบก๊อบ บี คือครอบครวนี้ oh baby ไม่ใช่ตา กล้อง ไม่เกี่ยวกัน

13. แล้วอย่างไรถ้าเรามีการดูสถานที่ก่อนไม

เราไม่ดู แต่มีทีมงานอาจไปดู บางทีที่อาจจะมีปัญหา เนื่องจากเราเป็นทีมฟรีแลนซ์เราก็เลยไม่ได้เข้าไปทีมงานไปดูก็อาจจะถ่ายรูปมาให้ แล้วก็มาคุยกัน เพื่อเตรียมการให้มีโอกาสผิดพลาดน้อยที่สุด จะบอกว่าไม่ผิดพลาดเลยก็คงเป็นไปไม่ได้

14. ระบบการถ่ายเป็นแบบไหน การตั้งค่า เซ็ตค่ากล้อง

เหมือนปกติเลย DSLR ปกติ ไม่มีอะไรซับซ้อน

15. แล้วในความคิดของช่างภาพลักษณะภาพแบบไหน ลักษณะแบบไหนที่คนดูจะชอบ

การถ่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด ถ่ายให้สวย ถ่ายให้ดี เก็บให้ทัน คนที่เล่าเรื่องต่างหาก สำคัญกว่า ตัดต่อจะเอาภาพทั้งหมดที่มีไปใช้งานอย่างไร ถ่ายมายิ่งกว่าหนัง ตัดต่อตัดไม่รู้เรื่องก็ไม่รู้เรื่อง

16. แล้วเวลาถ่ายมีการแบ่งแยกไม่ว่า ภาพชุดไหนที่จะทำเป็นทีเซอร์

ไม่แบ่งแยกใช้ภาพชุดเดียวกันหมด

17. แล้วอุปสรรคหรือปัญหาในการถ่ายทำเจออะไรบ้าง

ไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น สิ่งงานกันซูลหูก เราก็เตรียมไม่ทัน อย่างบางทีเดินมา อยากให้ทำ อ้าวเสียงยังไม่มีการบอกก่อน เราแทบจะไม่รู้ เป็นเรื่องพวกนี้มากกว่า หรือบางทีแยกกองอะเสียง มิเกลเซอร์อันเดียว อะไรแบบนี้ อย่างการแยกกองมันก็เป็นปัญหาถ้าไม่ได้เตรียมมาก่อน ถ้าเตรียมมาก่อนก็ไม่เป็นไร เสียงก็จะมีคนทำแยกต่างหากอีกคน เสียงคือใช้ไวเรส มันดีคือจะเพิ่มก็เสียงจะมีไม่กั๊บบมมา มีแอมป์ยื่นเข้าไปได้ บางทีอยู่หัวกล้อง มีสองอัน แล้วก็ผมว่า ดากล้องไม่ต้องดูเรื่องเสียงมากมันจะคอนเซนเทสกับตัวเนื้อเรื่องได้มากขึ้น ถ้าใส่เสียงบางทีจะไม่ได้ยินอะไรเลย เพราะว่าจะได้ยินอยู่แต่เนื้อของคอนเซนเทสกับตัวเนื้อเรื่องได้มากขึ้น ถ้าใส่เสียงบางทีจะไม่ได้ยินอะไรเลย เพราะว่าจะได้ยินอยู่แต่เนื้อของคอนเซนเทสกับตัวเนื้อเรื่องได้มากขึ้น

18. บางทีเราไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นมีรับไม่ทันไม

เราก็ปล่อยให้วิธีการเล่าไม่ได้มีปัญหา ต่อให้รับไม่ทันแต่เราอยู่ตรงนั้น เคี้ยวเขาหักทากันปุบ เราก็รับตรงที่เขาหักทากัน ไม่มีการให้เดินใหม่ คุณเคยเห็นกล้องไอโฟนถ่ายตัวเดียวเล่าเรื่องได้ตลอดไหม คุณดูวิดีโอไลฟ์กล้องไอโฟนถ่ายยังรู้เรื่องเลย คือไม่จำเป็นต้องมีรับหน้าคนที่พูดถูกไหม เคี้ยวก็เล่าในตอนอื่นได้เอง ทุกอย่างมันเชื่อมด้วยตัดต่อ มันก็เข้าใจเอง

19. รู้สึกอย่างไรบ้างกับกระแส oh baby ที่มันดังขึ้นมาขนาดนี้

ตกใจ จริงๆ ก็พูดกับคนอื่นมาตลอดว่า คนดูอะไร ขายอะไร คนจะดูหรือ พอเริ่มทำทัศนคติก็เปลี่ยน เริ่มเข้าใจคนดูมากขึ้น ว่านี่ละมั้งที่มันจะได้ คือเมื่อก่อนจะคิดแต่ว่า รายการต้องมีนั่นนั่น มีหลักการมีเหตุผล ไม่เคยลองมองย้อนกลับไปด้วยว่าเขาจะพออะไรกันแน่ เขาต้องการดูอะไร พออันนี้สำเร็จขึ้นมาปุ๊บก็เลยต้องเปลี่ยนมุมมองของตัวเองนิดหน่อย ทำไมคนต้องดูผู้หญิงผู้ชายคู่หนึ่งที่มีครอบครัว โดยไม่ใช่ดาราที่ดังมาก จริงๆ แล้วในตัวกับเองมีเสน่ห์ มันทำให้เหตุการณ์เล็กๆ สนุกขึ้นมาได้ บางทีตัวเหตุการณ์ไม่ได้อะไร แต่พอเป็นกับ มันจะสนุก บางทีก็ไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมด ก็มีการแสดงให้สนุกขึ้น นั่นก็คือการแสดงที่โคตรดี จำกันทั้งกอง คนถ่ายก็ทำ

20. เป็นแพลตฟอร์มออนไลน์กับออนแอร์ในทีวี การถ่ายมันต่างกันไม

ผมว่าไม่รู้สึกอะไร ผมว่ามันไม่ใช่รูปแบบใหม่ มันก็เป็นแบบนี้ ไม่มีอะไรต่างคือผมเข้าใจมาอยู่แล้วว่าไม่จำเป็นต้องมีแพลตฟอร์ม ไม่จำเป็นต้องสวย ดูหนังต่างประเทศ ไม่เห็นมีใช้คอลลิรูต ใช้ครนชก พิธีกรเข้า ไม่มีใครใช้ มีแต่เราเนี่ยที่ใช้ ดูแล้วก็เลียน ปวดหัว จะอ้าว

21. ความยากของการถ่ายทำ

ความยากคือความวุ่นวาย เพราะมันเร็ว ไม่มีเวลาให้เตรียมตัว

22. เราจัดการอย่างไร

ก็พยายามทำให้พร้อมก่อนที่อะไรจะเกิดขึ้น อย่างที่บอกเลยว่ารู้ให้เร็วกว่าที่มันจะเกิด ฟังประเด็นตลอด จับกล้อง ตลอด มีผู้ช่วยอยู่ข้างๆ ก็เรียกมากระซิบให้ช่วย มีผู้ช่วยกล้องละคน

23. หัวใจสำคัญของ oh baby ที่จะทำให้อยู่รอดต่อไปในซีซั่นหน้า

มันก็เป็นเหมือนเดิม การเป็นก๊อปปี้ เป้าเปา นั้นละทำให้ยังขายได้อยู่ เนื้อเรื่องมันถูกป้อนมาจากภาคที่ 1 แล้วว่าเดี๋ยวจะมีลูกเกิดมา

24. การถ่ายทำจะต้องพัฒนาหรือวางแผนอะไรต่อไปเพิ่มเติมในอนาคต

ไม่ต้องนะ การถ่ายผมว่าไม่มีปัญหามันไปตามคอนเทนต์มากกว่า เราจะพัฒนาการถ่ายอย่างไร นี่ก็ไม่ว่าจะต้องพัฒนาอย่างไร สุดท้ายแพลตฟอร์มอยู่บนมือถือจะต้องถ่าย 4K หรือต้องมีเทคนิคยังงี้ก็ อยู่ในมือถืออะ ใช้อะไรถ่ายก็ได้ เพราะเราไม่ได้เน้นสวย ก็ไม่เห็นต้องมีอะไรเปลี่ยนแปลง

25. ถนัดงานแบบไหน เซ็ตหรือเรียล

งานเรียล ในวงการที่ว่ามันก็เซตอยู่ดีอะ เซ็ตให้เกิดขึ้น ตามกล้องก็ต้องทำให้ตัวเองเตรียมพร้อมอยู่ดี แต่มันเปลี่ยนมูดแอนโทนาการถ่ายกล้องต้องไม่คงที่ แต่ถ้าเป็นงานเซตกล้องก็ต้องคงที่ ทุกอย่างขยับ ส่วนงานเรียลกล้องขยับ จริงๆแล้วใช้ความเข้าใจมากกว่า

ถอดเทปคุณธนกร สายเชื้อ (ครั้งที่ 1) ตัดต่อ

สัมภาษณ์ ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2560

1. พูดถึงการตัดโอเบบี้เป็นอย่างไรบ้าง

Ohbaby เป็นรายการแรกที่ตัดตอนแรกคือตัดไม่ได้เลยเพราะเราไม่รู้จะเลือกคอนเทนต์อะไรมาทำ เรายังไม่เข้าใจ ว่ารูปแบบรายการเป็นอย่างไร พอผ่านไปก็เริ่มทำได้ ก็ยาก เพราะมันต้องเล่าเรื่อง ฟุมาถ่ายมาเยอะมากประมาณ 2 – 3 ชั่วโมง แล้วต้องมาคัดให้เหลือ 17-18 นาที ฟุมา 60-70 GB ต่อ EP หนึ่ง

2. เขามีบทให้ไม

เขาจะบริพหน้าเครื่องแล้วก็ต้องดูพจนมทุกอย่างแล้วก็ต้องมาคัดเอาประเด็นมาก่อน แล้วให้พี่ครีเอทีฟดูอีกทีหนึ่งมาเอาตรงไหน ไม่เอาตรงไหน

3. ยกตัวอย่างให้ฟังหน่อย

อย่างพอเวลาที่เขามาบริพการตัดก็จะเรียงจาก มีคิวถ่ายเปิดว่าวันนี้มาทำอะไร ก็โยนไปกิจกรรมที่เขาทำ และมี Voxpop นิ่งๆ และก็มี Voice เป็นตัวดำเนินเรื่องเล่าเรื่องไปในแต่ละเหตุการณ์ เราก็เลือกตามที่เขามาบริพให้เรามาก่อน

4. วิธีการตัดนี้เราจะต้องเริ่มจากอะไรมันจะเป็นแพทเทิลเดิมแบบนี้ทุกครั้งเลยรีเปล่า

ใช่ครับ เริ่มจากเปิดเรื่อง เข้าเหตุการณ์ แต่ละ EP จะมีเหตุการณ์ไม่เหมือนกัน จะมีแกลังกันบ้าง มีเปิดเรื่อง เข้าเหตุการณ์ แล้วก็จะมีการแก้ปัญหา แก้ปัญหาไปมาแล้วแต่เหตุการณ์ในแต่ละเทป แล้วก็มีการสรุปจบ

5. ปกติการทำงานของเราเป็นอย่างไรบ้าง

ตอนแรกจะซิงค์เสียงดูพจนมทั้งหมดก่อน แล้วค่อยเลือกมาวาง แล้วก็เลือก Voxpop เลือก Voice มาวาง และใส่ภาพตามเหตุการณ์ที่ Voice พูดไป เวลาที่ก๊ิบพูดขึ้นอารมณ์มีน้ำตาเราก็ปล่อยยาวไปได้ แต่ขึ้นที่เล่าถึงแบบคุยตลกกับบี หรือมีเรื่องราวก็ต้องหาภาพมาปะคันระหว่างพูดเพื่อให้คนเห็นภาพและมีอารมณ์ตาม เพื่อไม่ให้ภาพนิ่งน่าเบื่อ ถ้าปล่อยแต่หน้าคนพูด หลังจากนั้นก็ใส่ชานว์บิว แล้วก็หยอดชานว์แบบตลก แล้วก็ทำสี

6. ลักษณะการทำงานของโอ้เบบี

ชานว์ของโอ้เบบีจะเป็นสนุก น่ารัก ตลก

7. ตอนไหนที่รู้สึกภูมิใจสุด

ส่วนมากระยะเวลาตัดจะอยู่ประมาณ 2 วันต่อเทป เลยต้องเร่งให้ทัน บางทีก็ออกกองไปด้วยเพื่อไปดูคอนเท้นจะทำให้ง่ายต่อการตัดด้วย

8. การตัดของเราแบบไหนที่จะทำให้รู้สึกว่ามันจะน่าสนใจ

มันจะมีจังหวะภาพ จังหวะการใส่ชานว์ที่จะบิวให้ตลกก็มี แบบอย่างเช่นที่คนหนึ่งพูดเถียงกัน มันเลยจะต้องเร็วหน่อย ส่วนจังหวะตลกเราก็ควรคัดชนเพื่อให้เร็วขึ้นตลก และขึ้นจบด้วยแบบหน้าเปาเปาหรืออะไรแบบเนี้ยมันจะสนุก ต้องเร่งบีทให้เร็ว ก่อนตัดก็ต้องต้องวงบีทวางอารมณ์ของวิดีโอทั้งหมดไว้แล้ว ช่วงแรกอาจจะเปิดมาบีทจะค่อยๆขึ้นจนสุดแล้วค่อยลงมาจบ ไม่มีเวลา

ตายตัวว่าจะตอนไหนต้องฟิต ดูตามอารมณ์ตอน แต่มันต้องมีบ้างเวลาที่มันไม่สนุกแต่เราต้องทำให้มันสนุก ก็จะใส่ชวาร์ตเข้าไปช่วยให้มันสนุก และกระชับให้มันสั้นๆ เพราะถ้าเอื่อยไปก็ไม่มีคนดู

9. ตัวงานกราฟฟิกเราทำเองไหม

ก็มีบางตัวมีมาอยู่ตั้งแต่แรกแล้ว บางตัวก็ทำขึ้นเอง ซึ่งถ้ามีเวลาจะสามารถใส่กราฟฟิกได้มากกว่านี้ กราฟฟิกมีผลทำให้งานดูน่ารักขึ้นมาเลย มีผลให้คนสนใจมากขึ้น ใส่กราฟฟิกตามที่เล่นมุกขึ้นมา

10. นอกจากต้องตัดตัวออนแอร์ต้องตัดอย่างอื่นอีกไหม

มีตัว ทีเชอร์ 45 วิที่ต้องทำทุกครั้งต้องส่งให้เขาก่อนออน 2-3 วัน ต้องเล่าเรื่องทั้งหมดโดยเอาแค่แก่นหลักของมันมาว่าแบบ เปิดวันนี้ทำอะไร แล้วก็เลือกตอนหลักๆ แล้วก็มิกกไว้บางส่วนเพื่อให้นักคิดตามดูตอนเต็ม เนื้อหาตอนตัดก็จะมาจากครีเอทีฟ ชวาร์ตก็จะใช้อันเดียวกับใน ตอน บางทีบางตอนเราก็จะบีวมาก่อนเลยเสร็จ มีปัญหาทะเลาะกับบี เหมือนแบบใส่ชวาร์ตหลอกคนดูมาก่อนเลย เพื่อให้มาดูตัวเต็มว่าเกิดอะไรขึ้น

11. ความยากของการตัดโอเบบี

พูเยอะ เพราะเราต้องมานั่งเลือกคอนเทรนให้มันพอดี และต้องดูพูจให้หมด

12. หัวใจสำคัญของการตัดต่อ

เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ต้องเผยแพร่เราต้องปรังออกมาให้ดีให้สมบูรณ์ที่สุด บางทีพูจถ่ายมาแบบเจ๊กไปเจ๊กมาเราก็ต้องใช้ หรือถ้าพอจะหากล้องกว้างนั่งมาแปะหลอกได้ก็จะใช้วิธีนี้ หรือบางทีต้องขอมที่เจ๊ก เพราะว่า อารมณ์ภาพมันยังได้อยู่ แล้วก็เรียลลิตี้ต้องมีทั้งภาพที่มันนิ่งและไม่นิ่ง เพราะว่ามันจะทำให้รู้สึกเหมือนแทนสายตากันดู เหมือนคนดูอยู่ในเหตุการณ์ด้วย เราก็เลยเหมือนเลือกภาพเหตุการณ์นั้นออกมา

13. ลักษณะภาพแบบไหนที่เราารู้สึกว่าจำเป็นในการตัดต่อ

คือ ต้องประกอบไปด้วย ภาพกว้าง ภาพแคบ และ INS แต่ละสถานที่ที่ไปมีอะไรกันก่อนที่จะไปแต่ละเหตุการณ์